

AUKCJA RZEŹBY

WARSZAWA 3 KWIETNIA 2014

Aukcja rzeźby

DOM AUKCYJNY DESA UNICUM • WARSZAWA • UL. MARSZAŁKOWSKA 34-50
3 KWIETNIA 2014 (CZWARTEK) • GODZ. 19

WYSTAWA OBIEKTÓW AUKCYJNYCH:

w siedzibie DOMU AUKCYJNEGO DESA UNICUM
Warszawa, ul. Marszałkowska 34-50
od 24 marca do 3 kwietnia 2014
poniedziałek – piątek w godzinach od 11 do 19
sobota w godzinach od 11 do 16

MECENAS KULTURY

DESA Unicum

ul. Marszałkowska 34-50
00-554 Warszawa
tel. 22 584 95 25
fax. 22 584 95 26
biuro@desa.pl
www.desa.pl

Juliusz Windorbski
Prezes Zarządu
tel. 22 584 95 25
j.windorbski@desa.pl

Jan Koszutski
Członek Zarządu
Dyrektor Domu Aukcyjnego
tel. 22 584 95 30
j.koszutski@desa.pl

Agata Szkup
Dyrektor Działu Sprzedaży
22 584 95 33
a.szkup@desa.pl

Iza Rusiniak
Dyrektor Działu Sztuki
Współczesnej
22 621 96 56
i.rusiniak@desa.pl

Dział Księgowości

Małgorzata Kulma
Główna Księgową
tel. 22 584 95 20
m.kulma@desa.pl

Marlena Ulejczyk
tel. 22 584 95 21
m.ulejczyk@desa.pl

Płatności i rozliczenia

Urszula Przepiórka
tel. 22 584 95 23
u.przepiora@desa.pl

Dział Prawny

Krzysztof Owczarek
tel. 22 584 95 29
k.owczarek@desa.pl

Prenumerata i zlecenia licytacji

Karolina Łopusińska
tel. 22 584 95 34
fax. 22 584 95 26
k.lopusinska@desa.pl

Public Relations

FineArt Communications
Magdalena Żuk
tel. 608 362 996
mzuk@fineart-com.pl

Marketing i Promocja

Maria Windorbska
Dyrektor Marketingu
tel. 22 584 95 25
m.windorbska@desa.pl

Maria Peliwo
Koordynatorka
tel. 784 090 531
m.peliwo@desa.pl

Galeria Marszałkowska

ul. Marszałkowska 34/50
00-554 Warszawa
marszalkowska@desa.pl

Karolina Łopusińska
Kierownik Galerii
22 584 95 34
k.lopusinska@desa.pl

Aleksandra Łukaszewska
22 584 95 35
a.lukaszewska@desa.pl

Michał Bolka
22 584 95 41
m.bolka@desa.pl

Salon Wystawowy Marchand

Pl. Konstytucji 2
00-552 Warszawa
tel. 22 621 66 69
marchand@desa.pl

Małgorzata Lemanek
Kierownik Galerii
m.lemanek@desa.pl

Dział Przyjęć

Pl. Konstytucji 2
00-552 Warszawa
wyceny@desa.pl

Joanna Tarnawska
Kierownik Działu Przyjęć
22 584 95 31
j.tarnawska@desa.pl

Aleksandra Brzozowska
22 584 95 38
a.brzozowska@desa.pl

Karolina Łuźniak
22 584 95 30
k.luzniak@desa.pl

Marcin Koniak
Fotograf
22 621 96 56
m.koniak@desa.pl

Galeria Bizuterii

ul. Nowy Świat 48
00-363 Warszawa
tel. 22 826 44 66
bizuteria@desa.pl

Beata Paluch
Kierownik Galerii
b.paluch@desabizuteria.pl

Monika Woźniak
m.wozniak@desabizuteria.pl

Jerzy Lewiński
Ekspert gemmolog
bizuteria@desabizuteria.pl

Wydawca DESA UNICUM Sp. z o.o. • Redakcja ul. Marszałkowska 34-50 • 00-554 Warszawa • biuro@desa.pl
Aukcja rzeźby • 002ARZ • ISBN 978-83-63230-81-4 • Nakład 2 500 egzemplarzy
Konto Bank PKO BP SA 88 1020 1042 0000 8102 0271 6405 • NIP 525-00-04-496
Opracowanie graficzne Andrzej Chojnacki • Zdjęcia Marcin Koniak

Zapraszamy na

WIECZÓR EKSPERCKI Z RZEŻBĄ

Nasi eksperci opowiedzą o trendach i perspektywach rozwoju rynku rzeźby na świecie i w Polsce, przybliżą tajniki technik rzeźbiarskich, a także sylwetki wybitnych polskich rzeźbiarzy.

27 marca godzina 18:30

Krzysztof M. Bednarski
Moby Dick – maska (hommage à Constantin Brâncuși), 1992 r

INDEKS

Abakanowicz Magdalena 1, 2	Nowakowski Jerzy 28
Ambroziak Sylwester 3, 4	Orłowski Paweł 29
Bednarski Krzysztof M. 5	Osiecka Monika 30
Biegas Bolesław 6	Pastwa Antoni Janusz 31, 32
Biskupska Bożenna 7	Porczak Antoni 33
Brachmański Zygmunt 8	Puget (Puszet) Ludwik 34
Chromy Bronisław 9	Rodin Auguste 35
Cybis Bolesław 10	Roovers 36
Domańska-Bortowska Aleksandra 11	Sikora Stanisław 37
Falender Barbara 12	Smolana Adam 38, 39
Hasior Władysław 13, 14	Szpunar Tadeusz 40, 41
Horno-Popławski Stanisław 15	Szymanowski Wacław 42
Jackowski Stanisław Stefan 16	Vasarely Victor 43
Konarski Marian 17	Waligóra Piotr 44
Lambert-Rucki Jean 18	Więcek Magdalena 47, 48
Laszczka Konstanty 19, 20	Wilkoń Józef 49
Ładniewska-Blankenheimowa Wanda 21	Wolska Zofia 50
Łodziana Tadeusz 22	Wowro Jędrzej 51
Marek Józef 23	Wydrzyński Ireneusz 52
Muskiet Karol 24	Wysocki Stanisław 53, 54
Myjak Adam 25, 26	Zamoyski August 55
Nowakowska Krystyna 27	Żuławska Hanna 56

magdalena abakanowicz

(ur. 1930 r., Falenty pod Warszawą)

Figury Abakanowicz, wykonane z usztywnionego płótna da się penetrować ze wszystkich stron. Obchodząc je dookoła można się zorientować, że nie są one ostatecznie zamknięte. Tam, gdzie widz oczekuje „ciała”, znajduje się pustka. Ta nieobecność ciała jest charakterystyczna dla twórczości artystki.

„Chociaż przypominające zrzuconą skórę ciała Abakanowicz mogą być postrzegane jako ślady, fragmenty, resztki, ruiny, świadczące o niedoskonałości tego, co materialne, to można na nie spojrzeć także inaczej. To znaczy, jak na świadectwa nostalgii za bezpośrednim doświadczeniem rzeczywistości za pomocą niedoskonałego ciała. To paradoksalne zwrócenie się w stronę obiektu, który poprzez reprezentację w sztuce traci swoją tożsamość, sprawia, że w jej pracach możemy dostrzec coś więcej niż tylko kolejną formę pokazania – czytając »ujarzmienia« - ludzkiego ciała. Jej prace można bowiem postrzegać jako symbolizujące odwrót od redukującego rzeczywistość, dualistycznego światopoglądu, który sprawia, że ciało traci swoją materialność, stając się niemym, bezwładnym przedmiotem.” Dominik Kurylek

- I. **„Ikar”, 1999 r.**
tkanina jutowa, żywica, wys.: 119 cm, szer.: 88 cm
na odwrociu tabliczka: 'IKAR | ABAKANOWICZ | 1999'

Cena wywoławcza: 95 000 zł
Estymacja: 150 000 - 200 000

„Między mną a materiałem, z którego tworzę, nie ma pośrednictwa narzędzia. Wybieram go rękami. Rękami kształtuję. Ręce przekazują mu moją energię. Tłumacząc zamysł na kształt, zawsze przekazują one coś, co wymyka się konceptualizacji. Ujawnia nieuświadomione.” Magdalena Abakanowicz

magdalena abakanowicz

(ur. 1930 r., Falenty pod Warszawą)

W latach 1950-54 studiowała rzeźbę w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowniach Eleonory Plutyńskiej i Marka Włodarskiego. Początkowo zajmowała się tkanią artystyczną. Pierwsze prace, które przyniosły jej międzynarodową sławę to monumentalne, przestrzenne gobeliny o reliefowej fakturze – Abakany, które powstawały w połowie lat 60. Rzeźby artystki wykonywane są w wielu technikach i różnych materiałach: ceramika, drewno, brąz, plastik – zarówno figuratywne, jak i niefiguratywne. Wykonała i zrealizowała wiele projektów dla miejsc publicznych i muzeów. W latach 1965–90 wykładała w poznańskiej ASP. Jest autorką erudycyjnych esejów poświęconych sztuce, mitologii, religii. W 1965 otrzymała nagrodę Grand Prix na Biennale Sao Paulo. Przez krytykę światową zaliczana do ścisłej czołówki artystów XX wieku.

2. **Zestaw trzech jaj wielkanocnych, 2006 r.**
akryl/wydmuszka jaja strusiego, podstawy - tworzywo
1) wys.: 18 cm, sygnatura i data: 'M. ABAKANOWICZ 2006'
3) wys.: 19 cm
3) wys.: 17 cm

WYSTAWIANY:

Wystawa przedaukcyjna „Malowane Nadzieją 2007”, Katolickie Stowarzyszenie Niepełnosprawnych Archidiecezji Łódzkiej, Łódź 2007

Cena wywoławcza: 2 000 zł

Estymacja: 3 000 - 4 000

sylwester ambroziak (ur. 1964 r., Łowicz)

Dyplom uzyskał w 1989 roku na Wydziale Rzeźby warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni profesora Jerzego Jarnuszkiewicza. Kształcił się także u Stanisława Kulona i Grzegorza Kowalskiego. W 1997 r. otrzymał wyróżnienie za rzeźbę „Kain i Abel” na wystawie „Sacrum” w Częstochowie. Znany jest przede wszystkim z wielkoformatowych rzeźb wykonywanych w drewnie. Jego prace cechuje sumaryczne opracowanie formy i groteskowy sposób przedstawienia postaci o zaburzonych proporcjach i charakterystycznych rysach twarzy, przypominających afrykańskie maski. W pracach Ambroziaka dostrzec można wpływ Nowej Ekspresji, a także sztuki ludowej i prehistorycznej.

3. **Bez tytułu, 2005 r.**
brąz, wys.: 21,5 cm, wymiary podstawy: 13,5 x 8 cm
sygnatura i data na podstawie: 'A. 05.'

LITERATURA:

porównaj - Sylwester Ambroziak, Orońsko 2005 r., s. 96 (il.)

Cena wywoławcza: 1 500 zł

Estymacja: 2 500 - 3 500

sylwester ambroziak (ur. 1964 r., Łowicz)

Prezentowana rzeźba jest przykładem bardzo wczesnej pracy artysty, pochodzącej jeszcze z okresu studenckiego. W owym czasie rzeźbiarz wykonał tylko dwa takie „Psy”. Druga, analogiczna w temacie i stylistyce praca, znajduje się w kolekcji Muzeum Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i była wielokrotnie eksponowana (np. na wystawie „Figura w rzeźbie polskiej XIX i XX” w 1999 r. w warszawskiej Zachęcie). Artysta debiutował jeszcze jako student, kilkakrotnie przed dyplomem prezentując w Dziekanacie i na ASP akcje i rzeźby. Jest jednym z najważniejszych polskich rzeźbiarzy współczesnych, reprezentującym pokolenie debiutujące w latach 80. XX w., w czasach Nowej Ekspresji, wiodącego nurtu sztuki niezależnej, rodzącej się w Polsce w trakcie i po stanie wojennym, jako wyraz buntu przeciwko represyjnemu systemowi. Prezentowana praca to niemal kanoniczny przykład ekspresyjnej, zbuntowanej stylistyki charakterystycznej dla sztuki tamtego okresu. Na wyraz rzeźb Ambroziaka oddziaływała też sztuka ludowa i prymitywna, w tym charakterystyczne cechy formalne figur i masek afrykańskich. Również w późniejszej twórczości artysta reprezentuje styl oparty na ekspresjonistycznych środkach wyrazu: uproszczeniu i zbrutalizowaniu bądź zdeformowaniu kształtów, przerysowaniu szczegółów i proporcji, w rzeźbie w drewnie – wprowadzeniu ostrej polichromii.

4. **Pies, 1985 r.**
drewno polichromowane, wys.: 71 cm, dł.: 116 cm
sygnatura i data: '1985 | AMBROZIAK'

LITERATURA:

porównaj - Figura w rzeźbie polskiej XIX i XX wieku, Galeria Sztuki Współczesnej Zachęta, Muzeum im. Xawerego Dunikowskiego oddział Muzeum Narodowego w Warszawie, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Warszawa 1999, s. 302 - 303 (il.)
porównaj - Krzysztof Stanisławski, Sylwester Ambroziak, Orońsko 2001, s. 52 (il.) - 52 (il.)
porównaj - The Banana Growing Republic. A concept of the '80s, katalog wystawy, MODEM - Centrum Sztuki Nowoczesnej i Współczesnej, Debreczyn, Węgry 2009, s. 17

Cena wywoławcza: 35 000 zł

Estymacja: 45 000 - 60 000

„(...) Indywidualna droga twórcza Ambroziaka kształtowała się w okresie, kiedy wiodącym prądem w sztuce była tzw. nowa ekspresja, tendencja dla której charakterystyczne było posługiwanie się daleko posuniętą deformacją i jaskrawą gamą kolorystyczną.” Figura w rzeźbie polskiej XIX i XX wieku

krzysztof m. bednarski (ur. 1953 r., Kraków)

Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (1973-1978, pracownia prof. Jerzego Jarnuszkiewicza i prof. Oskara Hansena). W roku akademickim 1996/97 w zastępstwie prof. Grzegorza Kowalskiego prowadził zajęcia dydaktyczne na macierzystym wydziale. Aktywnie uprawia różne dyscypliny twórcze. Był blisko związany z teatrem Jerzego Grotowskiego, dla którego w latach 1976–1981 projektował plakaty. Od 1986 roku mieszka w Rzymie; intensywnie obecny również na polskiej scenie artystycznej. We wczesnych pracach odnosił się do propagandy komunistycznej (Portret totalny Karola Marksa, 1978), oraz sytuacji społeczno-politycznej Polski w stanie wojennym (Victoria-Victoria, 1983, obecnie w Muzeum Narodowym w Krakowie). Najbardziej znaną jego realizacją jest instalacja rzeźbiarska Moby Dick, 1987 (obecnie w kolekcji ms2, Muzeum Sztuki w Łodzi) – swoista ikona sztuki rzeźbiarskiej ostatnich dwóch dekad XX wieku w Polsce. Autor m.in. pomnika nagrobnego Krzysztofa Kieślowskiego (Warszawa, 1997), pomnika Incontro con Federico Fellini (Rimini, 1994), pomnika Fryderyka Chopina La note bleue (Wiedeń, 2010). Eksponował swoje dzieła na ponad stu wystawach indywidualnych oraz na ponad pięciuset wystawach zbiorowych. Prace Krzysztofa M. Bednarskiego znajdują się w kolekcjach najważniejszych muzeów polskich, jak Muzeum Narodowe w Krakowie, Poznaniu, Szczecinie, Warszawie, Wrocławiu, Muzeum Sztuki w Łodzi, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki w Warszawie, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Muzeum Okręgowe im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, oraz Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Katowicach, Lublinie, Łodzi i Wrocławiu, kolekcjach Galerii Foksal, w Warszawie, w Muzeum Plakatu w Wilanowie, a także wielu zagranicznych, m. in. Collezione Giorgio Franchetti w Rzymie, Fondazione Federico Fellini w Rimini, Fondazione Morra w Neapolu, Fondazione Orestadi w Gibellinie na Sycylii, Fondazione Mario Schifano w Rzymie, Targetti Light Art Collection we Florencji, Muzeum Sztuki w Raunie, Finlandia oraz w licznych kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Kilkakrotnie wyróżniony stypendium MKiDN, oraz w latach 1988/1989 stypendium Rządu Włoskiego. Laureat nagrody im. Katarzyny Kobro, Łódź 2004, oraz Złotej Sowy Polonii, Wiedeń 2012. Odznaczony Złotym Medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis, 2011.

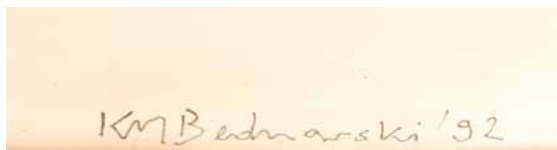
5. **Moby Dick - maska (hommage à Constantin Brâncuși), 1992 r.**
brąz polerowany, 56 cm x 22 cm x 23 cm
sygnatura i data: 'KM Bednarski '92'
edycja: 8 egzemplarzy

LITERATURA:

- Krzysztof M. Bednarski „Pasaże słoneczne. Prace z lat 1976-1995” red. Maryla Sitkowska, Muzeum im. Xawerego Dunikowskiego w Królikarni - Oddział MN w Warszawie, Warszawa 1995, s. 137
- Krzysztof M. Bednarski „Moby Dick - Anima Mundi”, red. Maryla Sitkowska, Muzeum Sztuki Współczesnej w Szczecinie/Muzeum Sztuki w Łodzi, Szczecin 2008, s. 83, 164
- Krzysztof M. Bednarski „Pasaże przez sztukę”, red. Maryla Sitkowska, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, 2009, s. 136
- Krzysztof M. Bednarski „Moby Dick - Rzeźba” Galeria aTAK, Warszawa 2013, s. 33, 97, 114

Cena wywoławcza: 28 000 zł

Estymacja: 35 000 - 45 000

bolesław biegas (1877 Koziczyn k. Ciechanowa - 1954 Paryż)

Jeden z najwybitniejszych, modernistycznych rzeźbiarzy polskich. Studiował rzeźbę w latach 1896-1901 w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem A. Dauna i K. Laszczki. W 1901 r. został wydalony z uczelni za rzeźby „Księga życia”, które otaczała atmosfera skandalu. Dzięki stypendium warszawskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych wyjechał do Paryża, gdzie - z przerwami na wyjazdy do kraju - pozostał do końca życia. Wystawiał w Wiedniu - był członkiem tamtejszej Secesji, Petersburgu (1903 r.), Kijowie, a także Rzymie i Amsterdamie. Pod wpływem filozofii Stanisława Przybyszewskiego tworzył alegoryczno-symboliczne rzeźby i obrazy (od ok. 1900 r. pod wpływem Stanisława Wyspiańskiego zaczął malować sceny o tematyce oddającej dramat ludzkiej egzystencji). W zakresie rzeźby tworzył sceny fantastyczne, popiersia i akty.

6. „Tęsknota”, 1907 r.

brąz, wys.: 50 cm

sygnatura, data oraz tytuł autorski na podstawie:

‘BOLESŁAW | BIEGAS | Paris 1907 | Tęsknota’

odlew 4/8, odlewnia Fonderie de Coubertin (działa od 1963 r.),

stempel odlewni i odlew u dołu podstawy z lewej,

odlew pochodzi prawdopodobnie z 1988 r.

Cena wywoławcza: 26 000 zł

Estymacja: 40 000 - 50 000

bożenna biskupska (ur. 1952 r., Warszawa)

Studiowała w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu w latach 1970 – 72 i w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1972 – 76. Dyplom z wyróżnieniem uzyskała w pracowni prof. Tadeusza Dominika w 1976 r. Oprócz rzeźby uprawia także malarstwo i tkaninę artystyczną. Na IV Międzynarodowym Biennale Miniatury Tkackiej, Savaria Museum, Szombathely, Węgry w 1982 r. zdobyła I nagrodę. W 1984 roku otrzymała dwuletnie stypendium Ministra Kultury i Sztuki, a w 1986 roku Nagrodę I stopnia im. Stanisława Wyspiańskiego – za malarstwo i rzeźbę. Reprezentowała Polskę na XLI Biennale Sztuki w Wenecji w 1984 r. oraz na XIV Międzynarodowym Biennale Małych Rzeźb w Brązie w Padwie.

7. **Krocząca**
brąz, wys.: 43,5 cm
sygnatura: 'B'
unikat: 1/1

Cena wywoławcza: 10 000 zł
Estymacja: 15 000 - 18 000

zygmunt brachmański

(ur. 1936 r., Rydułtowy)

Polski rzeźbiarz i medalier. W 1959 r. ukończył studia na wydziale rzeźby w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Jest wykonawcą pomników, jak również wystroju wnętrza kościołów (np. kościół parafii Podwyższenia Krzyża Świętego i Matki Bożej Częstochowskiej w Pszczynie). Autor m.in. pomnika Wojciecha Korfanteo w Katowicach, pomnika Harcerzy Września w Katowicach, statuetki Śląskiego Wawrzynu Literackiego, Laur Konrada - Ogólnopolskiego Festiwalu Sztuki Reżyserskiej „Interpretacje”, statuetki Ambasadora Jazzu - Śląskiego Festiwalu Jazzowego, popiersia Krystyny Bochenek w Centrum Kultury Katowice oraz kilku pomników Jana Pawła II, np. pomnika papieża w Rybniku. 14 grudnia 2007 z rąk Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdana Zdrojewskiego odebrał Brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

8. **Zagubiona, 2010 r.**
brąz, wys.: 80 cm

Cena wywoławcza: 20 000 zł
Estymacja: 25 000 - 35 000

bronisław chromy

(ur. 1925 r., Leńcze k. Lanckorony)

Rzeźbiarz, medalier, rysownik, malarz, profesor ASP w Krakowie. Od 1994 r. członek Polskiej Akademii Umiejętności, uczeń Xawerego Dunikowskiego. Po ukończeniu Liceum Sztuk Pięknych rozpoczął studia na krakowskiej ASP. Dyplom uzyskał w 1956 roku. Tworzy urzekające, kameralne rzeźby łącząc w jedną, fantastyczną formę brąz i kamień. Jego inspiracją jest zawsze natura ze swoją niezwykłą pomysłowością kształtów i kolorów. Jest również autorem licznych realizacji monumentalnych, pomników: Pieta Oświęcimska (1963 r.), rzeźba Smoka Wawelskiego (1969 r.) oraz pomnika Piwnicy pod Baranami (2000 r.).

9.

Sowa

brąz patynowany, wys.: 39,5 cm

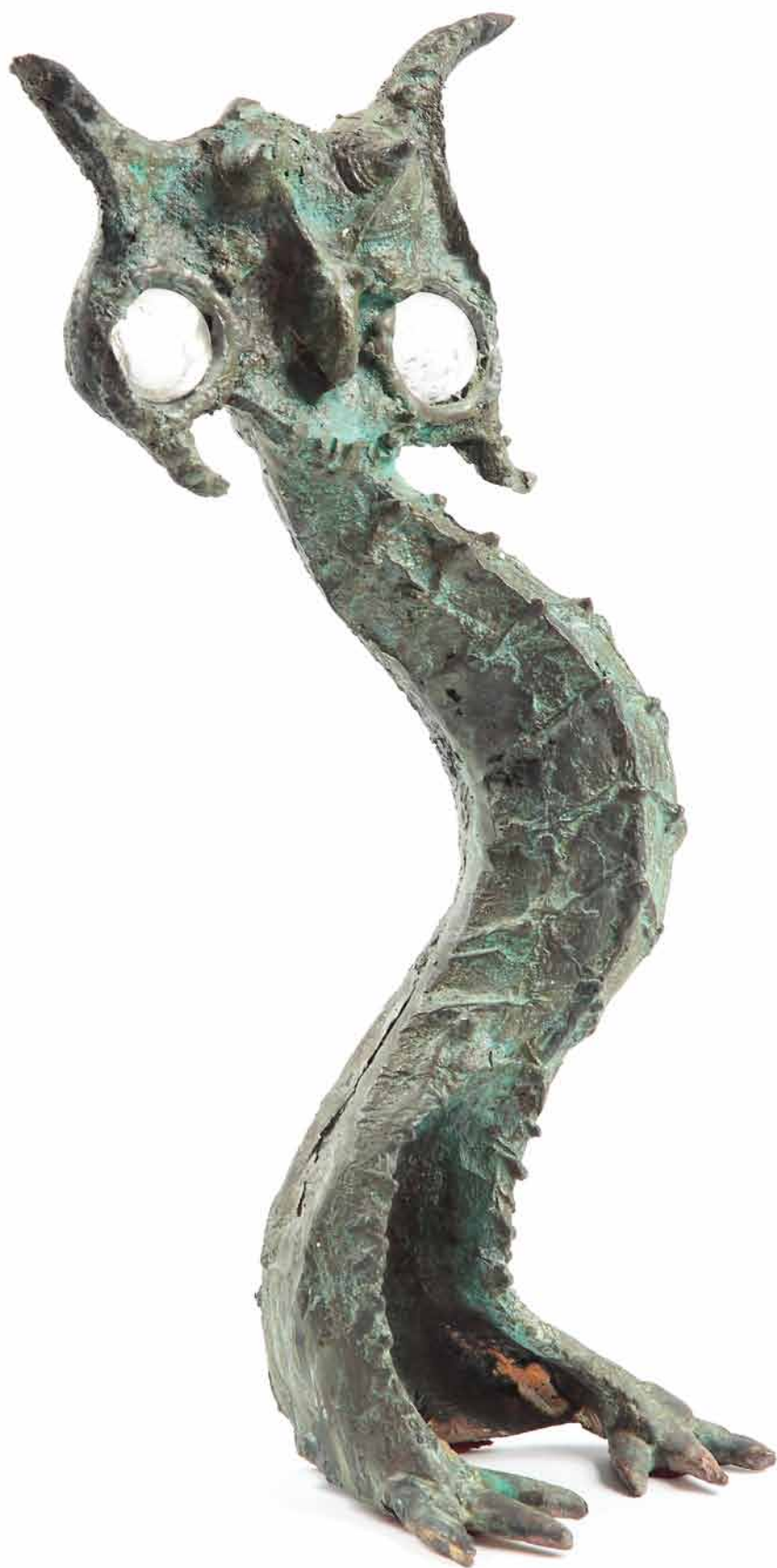
LITERATURA:

porównaj - Jerzy Madeyski, Bronisław Chromy, Kraków 1994, s. 73 (il.)

Cena wywoławcza: 2 500 zł

Estymacja: 3 500 - 4 500

bolesław cybis (1895 Folwark Massandra na Krymie - 1957 Trenton, New Jersey, USA)

Bolesław Cybis był jednym z najbardziej oryginalnych i rozpoznawalnych polskich artystów, tworzących w pierwszej połowie XX wieku. Urodzony na Krymie artysta swoją edukację rozpoczynał w Charkowie, gdzie przystąpił do stowarzyszenia młodych plastyków „Związek Siedmiu”. W owym czasie zrodziło się zainteresowanie Cybisa rzeźbą. Po przyjeździe do Polski w 1923 roku wstąpił do warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych, gdzie na gruncie zawiązanych w warszawskiej szkole znajomości zrodziło się „Bractwo św. Łukasza”, którego założenia formalne opierały się na powrocie do artystycznych wzorców z XVI i XVII w. Wpływ „Bractwa..” widoczny był w sztuce Cybisa, jednocześnie cały czas pracował nad wykształceniem indywidualnego stylu, który cechował rodzaj mistycznego liryzmu, obecny także w rzeźbach artysty. Na przełomie lat 20 i 30 współpracował z zakładem ceramicznym Wojnacki - Czechowski, gdzie wyrabiano wazy, misy i figurki porcelanowe. Prawdziwy rozkwit działalności rzeźbiarskiej Bolesława Cybisa nastąpił po wyjeździe do Ameryki Północnej w 1939 roku. W 1940 rozpoczął wyrób dekoracyjnych, seryjnych rzeźb ceramicznych w swoim domu w Astorii. Wspólnie z żoną Marią Cybisową projektował figurki zwierząt, aniołów i syren. Dwa lata później w Trenton w stanie New Jersey powstało artystyczne studio ceramiczne, gdzie poza wyrobem niewielkich figurek artysta zajął się po raz pierwszy tworzeniem porcelanowych rzeźb, które od razu zyskały sobie przychylność odbiorców. Do swojej śmierci w 1957 roku Bolesław Cybis zajmował się wyłącznie tworzeniem rzeźb, w których, mimo licznych komercyjnych sukcesów i wielu zleceń, udało się artyście zachować szczególny charakter i rozpoznawalny styl.

10. **Błogosławiący święty**
ceramika, podstawa - drewno,
wys.: 52 cm, wymiary podstawy: 13,5 x 24 cm
sygnatura: 'Cybis © AP'

Cena wywoławcza: 5 000 zł
Estymacja: 10 000 - 15 000

aleksandra domańska-bortowska (ur. 1939 r.)

W 1987 roku o twórczości artystki pisał rzeźbiarz Józef Marek: „Jest drobnej postaci. Jak figurki kobiet Dalekiego Wschodu. Duże, jasne oczy. Ciemne włosy. Czasem uśmiech. Spracowane, drobne dłonie. Własne regiony twórczej wyobraźni. Fascynacja literaturą, poezją i teatrem. Wpierw było drewno. Formy duże, proste, lecz cięte z wyrafinowaną płynnością. Otwarte na przestrzeń. Potem polubiła kamienie. Ale kamień by stać się rzeźbą, musi ulec ludzkiej woli tworzenia. Wrażliwość, intelekt, rzeźbiarski instynkt, wytyczanie celu działania splatają się w końcu w trudzie heroicznej pracy całej osobowości artystki. Dzień po dniu, tydzień po tygodniu wytrwanie w zamiarze utrwalenia artystycznej wizji zwycięża odporność najtwardszego materiału. Wypowiedź szuka odpowiedniej formy przekazu. Aleksandra Domańska-Bortowska wierzy w równowagę treści i formy w dziele sztuki, a jako rzeźbiarka w bryłę i przestrzeń. Jej postawa w sztuce staje się odpowiednikiem jej postawy wobec otaczającego świata. Małe, jednostkowe zło uważa za drogę do zła totalnego. Jej twórczość jak wiele dzieł współczesnych czerpie z tajemnic ludzkiego odczuwania konfliktu między presją dążeń cywilizacyjnych a życiem, z jego bezpośrednimi objawami.”

11. **Ząb czasu, 1993 r.**
piaskowiec, marmur dębnicki, brąz, wys.: 30 cm

Cena wywoławcza: 4 500 zł

Estymacja: 6 000 - 8 000

barbara falender

(ur. 1947 r. Wrocław)

Zajmuje się rzeźbą, rysunkiem i fotografią. Studiowała w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (1966-1970), na Wydziale Rzeźby w pracowni prof. Jerzego Jarnuszkiewicza, uzyskując dyplom w 1972 roku. Artystka pracuje w kamieniu, brązie, epoksydzie oraz w porcelanie. W 1976 roku otrzymała stypendium rządu włoskiego za realizację rzeźb w marmurze, w Carrarze. Zdobyła I nagrodę na Salonie Zimowym w Radomiu w 1980 roku i nagrodę na III Sympozjum Rzeźby Fanano, w 1985 roku. Uczestniczyła w wielu międzynarodowych sympozjach rzeźbiarskich m.in.: w Villany (1979); w Digne les Bains (1991), w Guilin Yuzi Paradise, Chiny (2000). Realizowała scenografię i kostiumy do sztuk: Dla Fedry Per Olafa Enquista, TV Telewizji oraz Yourcenar, Teatr Rozrywki, Chorzów (1997).

12. **Szkic do Ganimedesa, 1986 r.**

brąz patynowany, wys.: 28,5 cm
sygnatura u dołu: 'FALENDER'

LITERATURA:

- porównaj - Jola Gola, Barbara Falender, katalog wystawy, Olsztyn 1997, s. 95-96 (il.)
- porównaj - Barbara Falender. Rzeźba, katalog wystawy, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Orońsko 2007, s. 104-105 (il.)

Cena wywoławcza: 20 000 zł

Estymacja: 28 000 - 35 000

„Sposób opracowania powierzchni rzeźb Falender, bogactwo ich modelunku, przywodzi na myśl twórczość Auguste’a Rodina. Podobnie jak ten francuski artysta, rzeźbiarka w swych dziełach operuje często efektem „roztapiania”, czy też „zanikania” ludzkiej figury w nieukształtowanej masie materii.” (Figura w rzeźbie polskiej XIX i XX wieku)

władysław hasior

(1928 Nowy Sącz - 1999 Zakopane)

Absolwent Wydziału Rzeźby warszawskiej ASP. W latach 1957-68 pracował jako nauczyciel w Szkole Kenara w Zakopanem. W latach 1970-71 pracował jako scenograf w Teatrze Polskim we Wrocławiu i pedagog tamtejszej PWSSP. Znany przede wszystkim jako twórca monumentalnych rzeźb i łączonych wraz z ich realizacją akcji efemerycznych - Słoneczny rydwan, Płomienne ptaki, Ogniste ptaki, Płonące sztandary. Równoległe ze „Sztandarami” i realizacjami monumentalnymi tworzył kameralne rzeźby. W latach 80. i 90. tworzył „Portrety” w technice assemblage'u i collage'u. Asambláže tworzył od 1957 r. Reprezentował Polskę na Biennale w Sao Paulo w 1965 i 1971 r., Biennale w Wenecji w 1970 r. i wielu innych prestiżowych międzynarodowych wystawach.

13. **Talerz - Popiersie, lata 50. XX w.**
drewno malowane, wys.: 9 cm, dł.: 46 cm
na odwrociu naklejka Muzeum Narodowego w Warszawie:
'P 54/05/3'

LITERATURA:

Anna Żakiewicz, Władysław Hasior 1928-1999, katalog wystawy, Muzeum Narodowe w Warszawie, Warszawa 2005, s. 51

WYSTAWIANA:

Władysław Hasior 1928-1999, 30.06 -21.08.2005, Muzeum Narodowe w Warszawie

Cena wywoławcza: 18 000 zł

Estymacja: 25 000 - 35 000

Hasior, wywodząc się ze Szkoły Kenara w Zakopanem, został potem sam w niej nauczycielem. Powstające w latach 50. drewniane misy nawiązują do tradycji ludowej snycerki, choć swymi formami i kolorem ewokują też tajemniczą atmosferę w duchu abstrakcji lirycznej.

władysław hasior (1928 Nowy Sącz - 1999 Zakopane)

14. „Casanowa”, 1987 r.

asamblaż, wys.: 40 cm

sygnatura i data na spodzie wraz z dedykacją: 'Andrzejowi I z serdecznością
HW 1987 r. | „Casanowa” | Hasior W.'

POCHODZENIE:

- 2009, Dom Aukcyjny Rempex

LITERATURA:

Hasior: Magiczny Świat, katalog wystawy, Mińsk Mazowiecki 2013, strona
nienumerowana (il.)

WYSTAWIANA:

- Hasior: Magiczny Świat, 25.04 – 30.05. 2013, Galeria Miejskiego Domu Kultury, Mińsk Mazowiecki
- Władysław Hasior „Strażnik snów”, 09.11.2012 – 27.01.2013, Piwnica pod Baranami, Kraków

Cena wywoławcza: 13 000 zł

Estymacja: 16 000 - 20 000

„Jeszcze w czasie studiów na Akademii w Warszawie uznałem, że klasyczne wypowiedanie się w formie rzeźby czystej, realizowanej w jednym materiale, niezależnie od tego czy w sposób naturalistyczny, realistyczny czy czysto formalny, abstrakcyjny, jest zbyt słabym sposobem przekazywania treści. Są problemy, tematy, które nie sposób wyrazić w jakimkolwiek materiale, stąd konieczność poszukiwania innych środków formalnych, aby przekazać intencje.” Władysław Hasior

„Używam materiałów, które coś znaczą. Każdy przedmiot ma swój sens, a złożone dają aforyzm. Aforyzm jest bardzo podobny do prawdy, ale nie jest samą prawdą. Działalność artystyczną uważam za prowokację: intelektualną, twórczą.”
Władysław Hasior

stanisław horno-popławski (1902 Kutaisi – 1997 Sopot)

Wnuk zesłanego na Kaukaz powstańca styczniowego. W 1908 roku wraz z rodziną opuścił Gruzję, kilka lat spędził w Moskwie kończąc tam Korpus Kadetów. Zwiedzając muzea i galerie zafascynował się malarstwem. Od 1922 studiował w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych: malarstwo u prof. Tadeusza Pruszkowskiego oraz rzeźbę u prof. Tadeusza Breyera. W latach 1932-39 prowadził zajęcia rzeźby na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Od stycznia 1946 do września 1949 prowadził katedrę rzeźby na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. W 1949 przeniósł się do Trójmiasta, obejmując stanowisko profesora i dziekana Wydziału Rzeźby Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych. Jego rzeźby wystawiane były na wielu prestiżowych wystawach zagranicznych, (m.in. na Międzynarodowej Wystawie Rzeźby Współczesnej w Paryżu oraz na XXXI Biennale Sztuki w Wenecji). W 1996 roku otrzymał doktorat honoris causa Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Rok później w Pałacu Opatów w Oliwie wręczono rzeźbiarzowi drugi doktorat honoris causa - gdańskiej Akademii Sztuk Pięknych. Uroczystość połączono z otwarciem w pałacu kolejnej, ostatniej już za życia artysty wystawy indywidualnej.

15. Smutek

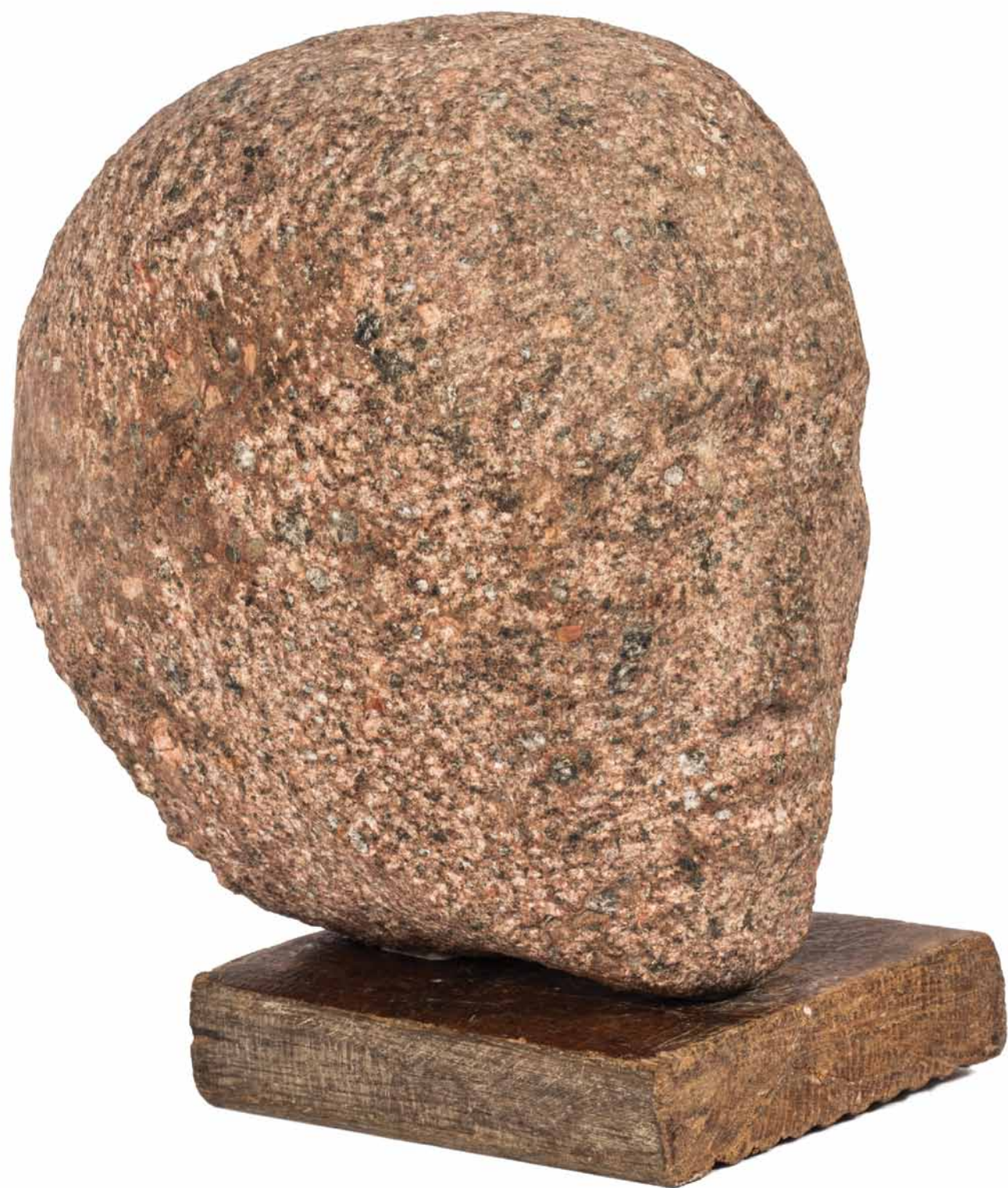
kamień, podstawa drewno, wys.: 20 cm
niesygnowana

Cena wywoławcza: 10 000 zł

Estymacja: 16 000 - 25 000

„U Horno-Popławskiego w ciągle powtarzanym motywie głowy ludzkiej skupiają się echa pradawnego kultu czaszki – symbolu Adama, mieszkania duszy i siedliska tajemnych mocy. Przede wszystkim jednak objawia się tutaj pewna „pochwała rozumu”, „zamieszkującego” głowę i postawa wiary w głębię wnętrza człowieka. Szczególnie często powracał symboliczny temat „snu” i „przebudzenia”, przynoszący za każdym razem pewien potencjalny zwiastun metamorfozy.”
Dorota Grubba

Rzeźbiarz uzyskał mistrzostwo w osiąganiu głębi wyrazu za pomocą minimalnych środków. W jego pracach uwidacznia się szacunek, jaki żywił artysta do kamiennego tworzywa. „Stanisław Horno-Popławski odkrył, jak wielkie możliwości rzeźbiarskiej ekspresji otwiera przed artystą zwykły, tak często znajdowany w Polsce głaz polny – granit przyniesiony nigdy przez lodowiec. Najczęściej dobrze już obtoczony w sposób naturalny, posiada autentyczną ekspresję prymitywu i walory surowego tworu natury, a jednocześnie, poddany przez rzeźbiarza niewielkim zabiegom kształtującym, staje się wymownym tworem jego sztuki.”
Wojciech Skrodzki

stanisław stefan jackowski (1887 Warszawa - 1951 Katowice)

W latach 1909-1911 studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem Konstantego Laszczki oraz historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim. W okresie 1911-1912 przebywał w Paryżu, gdzie uczęszczał m. in. do akademii Colarossiego. Przed II wojną światową mieszkał i tworzył w Warszawie, gdzie brał czynny udział w życiu artystycznym, m. in. był członkiem i wieloletnim prezesem Towarzystwa Rzeźba. Po II wojnie światowej, w czasie której większość jego dzieł uległa zniszczeniu, zamieszkał w Katowicach. Wczesne rzeźby Jackowskiego powstawały pod wpływem stylistyki Młodej Polski. Ok. 1915 roku skłonił się ku realizmowi poddawanemu czasem klasycznej stylizacji. Prace artysty cechowała nieodmiennie doskonałość warsztatowa i precyzja modelunku bryły.

16. **Tancerka**

brąz, wys.: 65,6 cm

sygnatura na podstawie: 'Stanisław Jackowski'

LITERATURA:

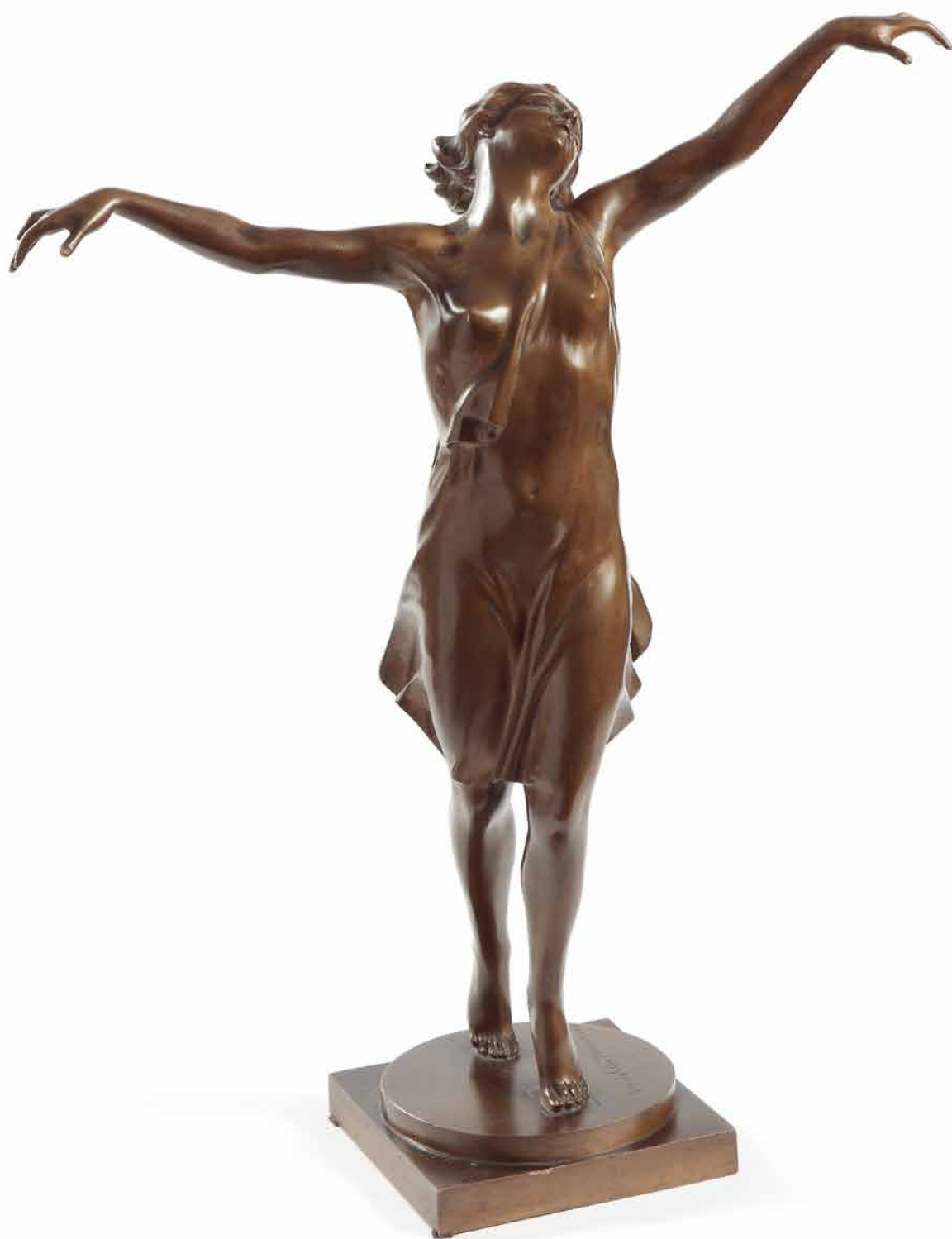
porównaj - Figura w rzeźbie polskiej XIX i XX wieku, Galeria Sztuki Współczesnej Zachęta, Muzeum im. Xawerego Dunikowskiego oddział Muzeum Narodowego w Warszawie Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Warszawa 1999, s. 74 - 75

Cena wywoławcza: 16 000 zł

Estymacja: 25 000 - 35 000

Zasłynął jako portrecista oraz twórca rzeźb monumentalnych i nagrobków. Tematem często podejmowanym przez rzeźbiarza był motyw tańca. Około 1927 roku stworzył kilka wersji *Tancerki*. Jedna z nich w monumentalnej skali została ustawiona w Parku Skaryszewskim. Z innych wybitnych prac Jackowskiego wymienić można Pomnik Jana Kilińskiego na Podwalu w Warszawie oraz wodotrysk Igraszka z aligatorem na placu Jana Henryka Dąbrowskiego tamże (oba ostatnie dzieła z 1936 roku). Wielką popularnością cieszyła się również zniszczona w czasie II wojny światowej *Żniwiarka* - posąg ustawiony w latach trzydziestych na placu Wilsona w Poznaniu. Wiele dzieł artysty znajduje się na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie, m. in. grobowiec Bolesława Prusa z 1914 r.

marian konarski (1909 Chrzanów - 1998 Kraków)

Tworzył w dziedzinie rysunku, malarstwa sztalugowego, malarstwa ściennego i rzeźby. W roku 1928 zdał przyjęty na wydział malarstwa krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, gdzie studiował pod kierunkiem profesorów: Władysława Jarockiego, Ignacego Pieńkowskiego i Xawerego Dunikowskiego. W roku 1929 wstąpił do grupy artystycznej Szczep Rogate Serce powołanej przez rzeźbiarza Stanisława Szukalskiego i przybrał pseudonim „Marzyn”. Za przynależność do tej grupy został wydalony z uczelni w listopadzie 1929 roku i kształcił się pod kierunkiem Szukalskiego. Organizował wystawy Szczepu Rogatego Serca i redagował pismo „Krak”, będące organem tej grupy. Równocześnie debiutował jako poeta na łamach dodatku literackiego krakowskiego Ilustrowanego Kuriera Codziennego i wydał drukiem swój pierwszy poemat „Naprzeciw radości”. W 1938 roku osiadł na stałe w Krzeszowicach koło Krakowa. W roku 1939 otrzymał stypendium Państwowego funduszu Kultury Narodowej i wyjechał do Włoch i Austrii na 2 miesiące. Po wojnie w celach zarobkowych wykonywał obrazy i polichromie w kościołach. W dalszym ciągu pełnił godność Szczepowego Szczepu Rogatego Serca, utrzymując kontakt z mieszkającym w Kalifornii Stanisławem Szukalskim i szczepowcami rozsianymi po całym świecie. Prace Mariana Konarskiego znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie i Wrocławiu, Muzeum Okręgowego w Toruniu, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, Muzeum Polskiego w Chicago, Muzeum Ziemi Krzeszowickiej, oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

17. **Józef Piłsudski, 1937 r.** (odlew współczesny)
brąz patynowany, wys.: 66 cm, dł.: 73 cm

LITERATURA:

Stefania Krzysztofowicz-Kozakowska, Sztuka II RP, Olszanica 2013

Cena wywoławcza: 22 000 zł

Estymacja: 30 000 - 50 000

jean lambert-rucki (1888 Kraków - 1967 Paryż)

Światowej sławy designer, malarz i rzeźbiarz polskiego pochodzenia. W 1911 roku ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie. Na stałe osiadł w Paryżu. W pierwszych latach pobytu we Francji dzielił pracownię z Modiglianem, przyjaźnił się z M. Kislingiem i E. Soutinem. W latach 30-tych był członkiem Związku Artystów Nowoczesnych (UAM) obok m.in. Le Corbusier'a. W drugiej połowie lat 30-tych zrealizował kilkadziesiąt masek i serię rzeźb zainspirowanych wiejskim folklorem (Księżycowa postać, Bociany, Strach na wróble). Zajmował się także sztuką sakralną, wykonał m.in. Drogę krzyżową do kościoła św. Teresy w Boulogne.

18. **Prière, 1932 / 1981 r.**

brąz patynowany, wys.: 21 x 60 cm

sygnatura, numer i data: 'Lambert Rucki 5/8 81 | Blanchet Fondateur'

LITERATURA:

Jacques De Vos, Marc -Andre Ruan, Jean-Pierre Tortil, Jean Lambert-Rucki 1888 - 1967, Paryż 1988, poz. 84 (strona nienumerowana)

Cena wywoławcza: 45 000 zł

Estymacja: 70 000 - 90 000

konstanty laszczka (1865 Makowiec Duży - 1956 Kraków)

Od 1885 r. kształcił się w Warszawie pod kierunkiem Jana Kryńskiego i Ludwika Pyrowicza. Dzięki zdobyciu I nagrody w konkursie Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, w latach 1891 - 96 przebywał na stypendium w Paryżu, gdzie studiował u Antoine'a Mercié, Alexandre'a Falguiere'a oraz Jeana Léona Gérôme'a. Po powrocie z Paryża do 1899 r. mieszkał w Warszawie, następnie przeniósł się do Krakowa, gdzie objął katedrę rzeźby Akademii Sztuk Pięknych, którą prowadził do 1935 r.. W latach 1900 - 10 sprawował patronat artystyczny nad fabryką wyrobów kaflarskich i garncarskich Józefa Niedźwieckiego w Dębnikach pod Krakowem. Był jednym z założycieli TAP „SZTUKA”. W swej twórczości rzeźbiarskiej Konstanty Laszczka ulegał wpływom Auguste Rodina, co szczególnie zaznaczyło się w rzeźbionych na początku XX wieku aktach kobiecych utrzymanych w stylistyce secesji. Zajmował się również rzeźbą monumentalną oraz portretową. Laszczka tworzył również medale, medaliony portretowe oraz plakiety okolicznościowe. Wielką pasją artysty była ceramika, której z biegiem lat poświęcał się coraz bardziej.

19. **Faun i nimfa**
brąz, wys.: 33 cm, wymiary podstawy: 24 x 18,5 cm
sygnatura na podstawie: 'K. Laszczka'

Cena wywoławcza: 6 500 zł

Estymacja: 8 000 - 10 000

konstanty laszczka (1865 Makowiec Duży - 1956 Kraków)

20. „Leonowi Wyczółkowskiemu”, 1921 r.

cement galwanizowany brązem, średnica: 15 cm

plakietka reliefowa, sygnowana i datowana wzdłuż krawędzi: 'Konstanty Laszczka 1921'

LITERATURA:

Jadwiga Puciata-Pawłowska, Konstanty Laszczka. Życie i twórczość, Muzeum Okręgowe w Siedlcach, Siedlce 1980, il. nr 6-7 (strony nienumerowane)

Cena wywoławcza: 3 500 zł

Estymacja: 4 000 - 5 000

„Wizerunki ludzi utrwał Laszczka nie tylko w rzeźbie pełnoplastycznej. Szereg plakiet i medali płaskorzeźbionych wykonywanych przez niego przekazuje również portrety współczesnych osób, także i dawnych: narodowych bohaterów i luminarzy. Ludzie nauki i sztuki, a także i własne dzieci w kreacjach artysty odbijają nie tylko wiernie charakterystyczne cechy twarzy i postaci, ale przez umieszczenie dodatkowych elementów wprowadzają w świat umiłowani i zainteresowani przedstawianych postaci. Są one również wyrazem koncepcji artystycznej właściwej tej epoce. Rozwiązuje tu artysta trafnie, zgodnie z gustem tego czasu układ napisów, dając świadectwo opanowania zasad artystycznego literactwa (...). Z tegoż (1921 r.) pochodzi medal poświęcony Wyczółkowskiemu z profilem artysty na awersie i rozbrykanym pegazem wśród gałązek na odwrocie.”

Jadwiga Puciata-Pawłowska

wanda ładniewska-blankenheimowa (1905 Lwów - 1995 Paryż)

Polska rzeźbiarka żydowskiego pochodzenia. We Lwowie w 1939 roku poznała Boya-Żeleńskiego, który nazywał ją swoją „najmilszą przewodniczką po Lwowie”. Codziennie po południu wychodzili razem na spacer po mieście, po raz ostatni widzieli się w przeddzień jego tragicznej śmierci. Podczas II wojny światowej była więźniarką niemieckiego obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau. Od czasu zakończenia wojny mieszkała we Francji. Wielokrotnie wystawiana, między innymi w słynnej Galerie Lambert w Paryżu, a także w Strasburgu, Frankfurt, czy Londynie. Na nowym cmentarzu żydowskim przy ulicy Miodowej w Krakowie znajduje się niewielki symboliczny nagrobek upamiętniający jej osobę.

21. **Kobieta**
terakota, wys.: 41 cm, wymiary podstawy: 18 x 14 cm
sygnatura na podstawie: 'WŁB' (monogram wiązany)

Cena wywoławcza: 1 800 zł

Estymacja: 2 500 - 3 500

tadeusz łodziana (1920 Borowa - 2011 Grodzisk Mazowiecki)

Rzeźbiarz, profesor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Tworzył m.in. rzeźby kameralne o formach abstrakcyjnych, monumentalne pomniki - takie jak Ofiar Faszyzmu w Łodzi czy Prezydenta Gabriela Narutowicza w Warszawie, Żołnierza polskiego i niemieckiego antyfaszysty w Berlinie - Friedrichshain, Mikołaja Kopernika w Bogocie, Józefa Piłsudskiego w Warszawie. Jest twórcą wystroju rzeźbiarskiego w Mauzoleum na Pawiaku w Warszawie.

22. Orfeusz, 1967 r

brąz, podstawa - marmur, wys.: 41 cm
sygnatura z tyłu: 'TŁ'; na przodzie napis: 'ORFEUSZ | 1967 | STEFANII WOYTOWICZ | SEKCJA | KRYTYKÓW | SPAM'
na podstawie plakietka z opisem W. Miecznik

Cena wywoławcza: 26 000 zł

Estymacja: 35 000 - 50 000

„Orfeusz” to nagroda przyznawana przez Stowarzyszenie Polskich Artystów Muzyków od 1963 roku, ustanowiona z inicjatywy ówczesnej sekcji krytyków. Specjalnie powoływane przez ZG SPAM jury, dorocznie przyznaje nagrodę - statuetkę „Orfeusza”, za wybitne wykonanie na festiwalu muzyki współczesnej „Warszawska Jesień”. Pomysłodawcą tej prestiżowej nagrody był Wojciech Dzieduszycki.

józef marek

(ur. 1922 r., Bielsko-Biała)

Studiował na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, dyplom uzyskał w 1952 roku w pracowni Xawerego Dunikowskiego. Między 1970 a 1980 członek grupy Nowa Improwizacja, od 1983 należy do Związku Artystów Rzeźbiarzy, od 2005 do ZPAP. W latach 1961 – 1971 był asystentem, potem adiunktem na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej; w latach 1965 – 69 pracował jako wykładowca na Wydziale Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Między 1971 a 1986 docent na Wydziale Architektury Wnętrz, od 1986 roku profesor krakowskiej ASP. Wziął udział w kilkuset wystawach sztuki polskiej w kraju i niemal całej Europie, a także w Azji i Ameryce. Uczestniczył w wielu konkursach na projekty rzeźb i pomników.

23. **Portret Wandy Macedońskiej, 1956/7 r**

gips polichromowany, wys.: 37 cm
sygnatura: 'JMAREK | 56-7'

LITERATURA:

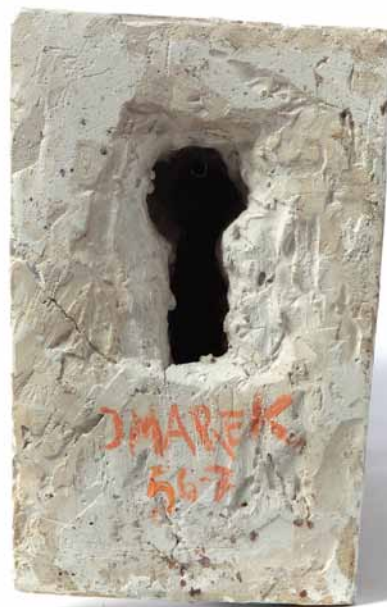
Józef Marek. Lata 50. i 60., katalog wystawy, Kraków 2005, il. s. 5

WYSTAWIANA:

Józef Marek, lata 50. i 60., 23 czerwca – 08 lipca 2005 Nautilus, Kraków

Cena wywoławcza: 6 000 zł

Estymacja: 8 000 - 10 000

karol muszkiet

(1904 Sokal - 1993 Kraków)

Rzeźbiarz i konserwator, a także historyk sztuki, studia rzeźbiarskie rozpoczął pod kierunkiem dwóch najwybitniejszych rzeźbiarzy epoki – Xawerego Dunikowskiego i Konstantego Laszczki. Edukację artystyczną kontynuował w rzymskiej Accademia delle Belle Arti. Wszechstronnie przygotowany artysta, zajmował się zarówno twórczością własną, jak i działalnością konserwatorską. W okresie międzywojennym wykonał szereg prac konserwatorsko - dekoracyjnych, m.in. rozety stropu sali Senatorskiej na Wawelu, projekty „głów wawelskich” oraz prace związane z architekturą. W czasie okupacji w skutek wysiedlenia przez Niemców z Wawelu, gdzie mieszkał od 1936, stracił prawie cały przedwojenny dorobek artystyczny. W 1940 roku, wraz z prof. Jareckim interweniował w niemieckim zarządzie Wawelu w sprawie uratowania i przewiezienia z Wawelu rzeźb Xawerego Dunikowskiego, po jego aresztowaniu przez Niemców. Po wojnie, głównie w latach sześćdziesiątych, był także autorem ważnych realizacji konserwatorskich. Jego rzeźby, powstające na potrzeby oficjalnych zamówień państwowych, mieściły się w obowiązującej, dla czasów ich powstania, stylistyce.

24. **Matka Boska z Dzieciątkiem**

plaskorzeźba, drewno polichromowane, wys.: 67 cm

Cena wywoławcza: 7 000 zł

Estymacja: 9 000 - 12 000

adam myjak (ur. 1947 r. Stary Sącz)

Studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (lata 1965-1971), gdzie uzyskał dyplom z wyróżnieniem. W latach 1979-1982 przebywał na stypendium rządu niemieckiego im. Wilhelma Lehmbrucka w Duisburgu. Jest laureatem wielu krajowych konkursów rzeźbiarskich, m.in.: Ogólnopolskiej Wystawy Rzeźby Młodych w Krakowie (1971), na pomnik Powstania Warszawskiego w Warszawie (1983), jak i zagranicznych, m.in.: nagroda Hiszpańskiej Federacji Żeglarskiej za rzeźbę Żagiel na Międzynarodowym Biennale Sport w Sztukach Pięknych w Barcelonie (1979). Stypendysta Ministerstwa Kultury i Sztuki w 1971 i 1974 roku. Jest profesorem, a także rektorem warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych (trzecia kadencja).

25. **Portret X**
terakota szkliona, wys.: 43 cm

LITERATURA:
porównaj - Adam Myjak, Rzeźba, Ostrowiec Świętokrzyski 2014, s. 50-51 (il.)

Cena wywoławcza: 5 000 zł
Estymacja: 8 000 - 10 000

„Charakterystyczne dla Myjaka, że żadna z jego głów (...) nie ma oczu. W ich miejscu bywają rozorane bruzdy, doły wypełnione cieniem, nacięcia, jak mocno zamknięte powieki, albo (...) zasłaniające przepaski. To bowiem oczy zdradzają właściwości psychiczne człowieka, to one wyjawiają jego indywidualność, w nich odzwierciedlają się wrodzone cechy charakterologiczne człowieka i nastroje chwili. Myjak zaś nie chce w swojej sztuce mówić o sprawach jednostkowych. Interesują go problemy uniwersalne, dotyczące każdego i wszystkich. Przesłania jego Sztuki oscylują w rezultacie pomiędzy destrukcją rozpacz i śmierci, a patosem cierpienia i życia, między zaledwie śladami prawdy jednostkowej, a symbolami prawd powszechnych.”
Bożena Kowalska

adam myjak (ur. 1947 r. Stary Sącz)

26. **Z cyklu „Figury”**

brąz patynowany, wys.: 119 cm, wymiary podstawy: 46 x 22,5 cm
sygnatura na podstawie: 'A. Myjak'

LITERATURA:

Adam Myjak, Rzeźba, Ostrowiec Świętokrzyski 2014, s. 69 (il.)

WYSTAWIANA:

Adam Myjak, 7.09 – 14.10 2007, Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Cena wywoławcza: 20 000 zł

Estymacja: 30 000 - 40 000

„W pracach Adama Myjaka bardzo wyraźnie widać duchowość ich autora – jego stosunek do tego, co sam nazywa »inną rzeczywistością«, a czasem »śnieniem«. Duchowość przekłada się na styl, czyli najbardziej osobisty i unikalny sposób formowania. Bycie w tej »innej rzeczywistości«, w świecie poza codziennym, skoncentrowanym na pragmatycznych celach doświadczeniem, jest możliwe tylko pod warunkiem, że wrażliwości towarzyszy solidny warsztat i opanowanie rzemiosła.”

Katarzyna Kasia

krystyna nowakowska (ur. 1953 r., Rzeszów)

Ukończyła studia na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom pod kierunkiem profesora Jerzego Bandury uzyskała w 1979 roku. Tworzy rzeźby w technice odlewów z brązu na wosk tracony. Uczestniczyła w licznych wystawach zarówno zbiorowych jak i indywidualnych w kraju i za granicą. Prace autorstwa Krystyny Nowakowskiej znajdują się w zbiorach kolekcji prywatnych i uznanych galerii na całym świecie, m.in.: w Boliwii, Francji, Holandii, Japonii, USA, Niemczech, Norwegii czy Szwajcarii. Za pracę twórczą w zakresie rzeźby otrzymała stypendium artystyczne Ministra Kultury i Sztuki (1987) oraz stypendium twórcze Miasta Krakowa. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków, należy również do Stowarzyszenia Twórczego „Polart” i Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie.

27. **„Flamenco II”, 2008 r.**
chromonikiel, podstawa - granit, wys.: 56 cm
na spodzie nalepka z pieczętką autorską, tytułem autorskim i rokiem powstania

Cena wywoławcza: 5 000 zł
Estymacja: 7 000 - 9 000

„Jeśli (...) istnieje w sztuce Krystyny Nowakowskiej coś kobiecego – to jest nim subtelność traktowania motywu, pewien, niedostępny dla mężczyźni, lub też osiągnęty z widocznym mozolem wdzięk, ów nieuchwytny i niemożliwy do zdefiniowania charme zwany po polsku czarem, urokiem (...), który przyciąga widzów i zjednuje sympatię.”
Jerzy Madeyski

jerzy nowakowski

(ur. 1947 r., Przemyśl)

Studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowniach profesorów Mariana Koniecznego i Jacka Pugeta. Dyplom z wyróżnieniem uzyskał w 1971 roku w pracowni docent Wandy Ślędzińskiej. Po studiach związany z macierzystą uczelnią, w 1994 otrzymał tytuł profesora. Obecnie prowadzi pracownię rzeźby dyplomującą. Czynny rzeźbiarz, malarz zajmuje się także medalierstwem. Jego rzeźby znajdują się w zbiorach muzealnych, galeriach oraz kolekcjach prywatnych na całym świecie. Prace Nowakowskiego posiadają m.in.: Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu, British Museum w Londynie, Muzeum Narodowe w Krakowie, Muzeum Dantego w Rawennie, Muzeum Puszkina w Moskwie, Muzeum Wojska Polskiego w Nowym Jorku czy Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Jest członkiem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie, należy do Stowarzyszenia Twórczego „Polart” oraz Związku Polskich Artystów Plastyków. W 1985 roku otrzymał nagrodę Miasta Krakowa za twórczość rzeźbiarską, a w roku 2004 „Złoty Laur” – nagrodę przyznawaną przez Fundację Kultury Polskiej za „Mistrzostwo w Sztuce Rzeźbienia”.

28. „Torsy”, 1993 r.

brąz, podstawa - granit, wys.: 43,5 cm, wymiary podstawy: 16 x 15 cm
sygnatura: '93 NJ'; na spodzie nalepka: 'JERZY | NOWAKOWSKI | KRAKÓW | „TORSY” – BRĄZ | GRANIT’

LITERATURA:

porównaj - Krystyna Nowakowska, Jerzy Nowakowski, rzeźba, medale, Kraków 2004, il. s. 294

Cena wywoławcza: 5 000 zł

Estymacja: 7 000 - 9 000

paweł orłowski (ur. 1975 r.)

Studiował na wydziale rzeźby (1995- 2000) ASP w Krakowie oraz na Universität der Künste w Berlinie. Dyplom z wyróżnieniem otrzymał na ASP w Krakowie w 2000 r. w pracowni profesora Józefa Sękowskiego. Od 2000 roku pracuje jako wykładowca na macierzystej uczelni. Laureat licznych stypendiów m.in. Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Młoda Polska (2005); Stypendium Twórcze Miasta Krakowa (2005); Stypendium w ramach Programu Socrates-Erasmus, w Universität der Künste- Berlin (2005-2009). Wziął udział w ponad 20 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Wybrane wystawy indywidualne: w Myślenicach (2004); w Montrealu w Kanadzie(2004); w Warszawie (2007); w Katowicach (2009).

29. **Kroczący**

brąz, podstawa - marmur, wys.: 29 cm
sygnatura: stempel 'P'

Cena wywoławcza: 1 800 zł

Estymacja: 2 500 - 3 500

monika osiecka (ur. Mediolan)

Urodzona w Mediolanie, studiowała filologię perską oraz włoską na Uniwersytecie Warszawskim, aby następnie je rzucić i podjąć studia na Akademii Sztuk Pięknych. Uczęszczała do Pracowni Rzeźby Grzegorza Kowalskiego, w której w 1994 obroniła dyplom. Do rzeźby dochodziła poprzez fascynację kulturą Włoch oraz Iranu, gdzie spędziła dzieciństwo i wczesną młodość. Tworzy akty kobiece i rzeźbę abstrakcyjną. Materiałem z wyboru jest kamień, w którym pracuje na międzynarodowych stażach i sympozjach rzeźbiarskich w całej Europie.

30. **Baletnica**
brąz, podstawa marmur,
wys.: 30,5 cm, wymiary podstawy: 10,3 x 12 x 3 cm

Cena wywoławcza: 2 000 zł

Estymacja: 3 500 - 4 400

antoni janusz pastwa (ur. 1944 r., Brzódzie koło Kozienic)

Uczęszczał do Liceum Plastycznego w Kielcach. Następnie studiował na Wydziale Rzeźby ASP w Warszawie w latach 1964–1970, najpierw w pracowni prof. Mariana Wnuka, a później w pracowni prof. Stanisława Słoniny. Dyplom uzyskał w 1970 r. w pracowni prof. Bogdana Chmielewskiego. W latach 1974 – 1981 był asystentem u prof. Słoniny. W 1980 r. został adiunktem. Od 1981 r. prowadził pracownię kamienia. W 1987 r. otrzymał tytuł docenta, zaś w 1992 r. mianowany został profesorem sztuk plastycznych. Od 1995 r. prowadzi pracownię rzeźby na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki. Od 2001 r. prowadzi pracownię dyplomującą na Wydziale Rzeźby. W latach 1990–1996, 1999–2002 oraz obecnie Dziekan Wydziału Rzeźby macierzystej uczelni. Członek ZPAP oraz Rady Programowej CRP w Orońsku.

31. **Macierzyństwo, 1977 r.**
drewno, wys.: 147 cm
sygnatura i data u dołu: 'PASTWA 77'

LITERATURA:

Vito Apuleo, Krzysztof Mętrak, Antoni Janusz Pastwa, Sculture e disegni, katalog wystawy, Rzym 1991, s. 34 (il.)

WYSTAWIANA:

Antoni Janusz Pastwa, Sculture e disegni, 3.06 – 30.09. 1991, Galleria Spicchi dell'Est, Rzym

Cena wywoławcza: 17 000 zł

Estymacja: 25 000 - 35 000

antoni janusz pastwa (ur. 1944 r., Brzódzie koło Kozienic)

Pastwa najczęściej przedstawia kruchość. Osuwające się albo pęknięte ciała, murszejące torsy. Czasami jak w cyklu „Trawy” - nadzieję na wzrost. Format jego prac jest na ogół epicki, jego wypełnienie - liryczne. Z biegiem lat rzeźbi coraz intymniej.

32. **Trawy, 1989 r.**

brąz patynowany, wys.: 29 cm, wymiary podstawy: 44 x 41 cm
sygnatura i data u dołu: 'PASTWA 89'

LITERATURA:

Vito Apuleo, Krzysztof Mętrak, Antoni Janusz Pastwa, Sculture e disegni, katalog wystawy, Rzym 1991, s. 31 (il.)

WYSTAWIANA:

Antoni Janusz Pastwa, Sculture e disegni, 3.06 – 30.09. 1991, Galleria Spicchi dell'Est, Rzym

Cena wywoławcza: 13 000 zł

Estymacja: 18 000 - 25 000

antoni porczak (ur. 1945 r., Wola Węgierska)

Artysta uprawiający rzeźbę, rysunek, akcje, formy wielomedialne, instalacje (również interaktywne). Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Rzeźby u prof. Jacka Pugeta w latach 1964-1970. W 1971 roku został pracownikiem dydaktycznym Wydziału Rzeźby, obecnie jest kierownikiem Pracowni Działań Medialnych. Brał udział w ponad 100 wystawach zbiorowych (około 40 za granicą) m.in. XLIII Biennale Weneckim w 1988 r. Otrzymał stypendium rządu francuskiego, oraz staż medialny we Francji. Ma w swoim dorobku kilkanaście realizacji rzeźb plenerowych, setki rzeźb kameralnych, prac rysunkowych, kilkanaście instalacji. Jest także kuratorem (wystawy sztuki mediów w Galerii Miejskiej Bunkier Sztuki w Krakowie) oraz autorem wielu artykułów naukowych dotyczących sztuki interaktywnych mediów oraz edukacji artystycznej.

33. „Safety match”

brąz, pudełko dł.: 35,8 cm, wys.: 5,5 cm; zapalka dł.: 19,5 cm
sygnatura na odwrociu: 'PORCZAK'

Cena wywoławcza: 800 zł

Estymacja: 1 500 - 2 000

Łudwik Puget (Puszet)

(1877 Kraków - 1942 Auschwitz)

Studiował rzeźbę w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, pod kierunkiem Alfreda Dauna i Konstantego Laszczki. Swoje prace wystawiał często w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie. Pod wpływem hasła Młode Polski podejmował w swej twórczości motywy symbolistyczne, jednak najbardziej był znany jak autor portretów, kompozycji rodzajowych, oraz rzeźb animalistycznych. Uprawiał głównie rzeźbę małych rozmiarów, wykonywaną w gipsie (często wielobarwnie patynowanym), ceramice (głównie w terakocie), brązie i drewnie - statuetki, popiersia, medale, kukielki. Projektował też dekorację architektoniczną oraz meble. Pozostawił po sobie liczne szkicowniki. Duża część dorobku rzeźbiarskiego zaginęła. Zachowane dzieła znajdują się zarówno w zbiorach publicznych, głównie w Muzeach Narodowych w Warszawie, Krakowie i Poznaniu, jak i prywatnych.

34. **Kobieta z psem, 1904 / 2004 r.**

brąz patynowany, wys.: 31 cm, wymiary podstawy: 19 x 22 cm
sygnatura na podstawie: 'LP', z boku: '6/8' oraz owalny stempel warsztatu odlewniczego: 'ART PRODUCT Poznań'

Cena wywoławcza: 3 000 zł

Estymacja: 5 500 - 6 500

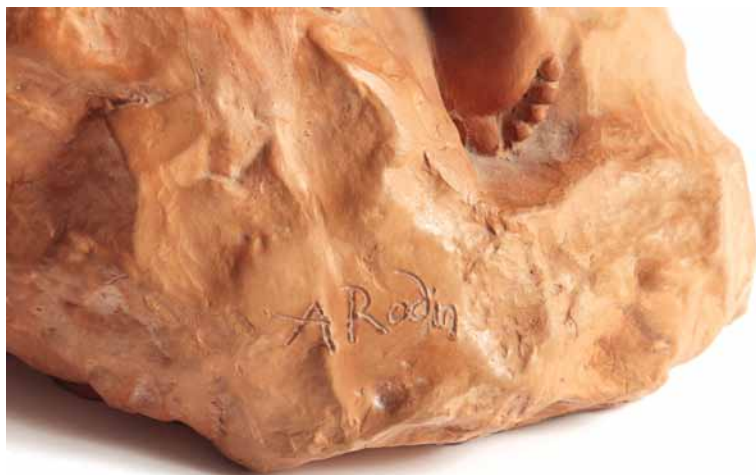
auguste rodin

(1840 Paryż - 1917 Meudon)

Genialny rzeźbiarz, także rysownik i grafik. Jeden z najwybitniejszych artystów europejskich. W latach 1871-1876 mieszkał i tworzył w Brukseli, a następnie w Paryżu i Meudon. Był jednym z największych rzeźbiarzy impresjonizmu, a później symbolizmu. Obok twórczości rzeźbiarskiej wykonywał liczne rysunki, szczególnie po 1900 r. W 1900 r. na Wystawie Światowej w Paryżu poświęcono mu osobny pawilon.

35. **Danajda, 1885 r.** (odlew współczesny)
terakota, wys.: 24,5 cm, długość podstawy: 39 cm
sygnatura u dołu: 'A. Rodin'
na spodzie nr: '100/8'

Cena wywoławcza: 4 000 zł
Estymacja: 7 000 - 9 000

peter roovers (1902 Rotterdam - 1993 Heijen)

projekt: zofia stryjeńska (1891 Kraków - 1976 Genewa)

Holenderski rzeźbiarz. Studiował na Akademii Sztuk Pięknych w Rotterdamie, w Ecole des Beaux Arts w Paryżu i pracowni Émile Antoine Bourdelle, pomocnika Auguste'a Rodina. Pracował w brązie, kamieniu, drewnie, ceramice, terakocie i gipsie. Robił pomniki wojenne, fontanny, sztukę religijną, dekoracje na budynkach publicznych, a także na statkach pasażerskich, akty i portrety.

Wystrój polskiego transatlantyku M/S „Batory”, który wypłynął ze stoczni we włoskim Trieście 21 kwietnia 1936 roku, był wynikiem świadomych założeń politycznych. W czasopiśmie AS nr 26 w artykule „Architektura Transatlantyków” z 28 czerwca 1936 r. czytamy: „Armatorem polskim zależało, aby w jak najszerszych granicach w budowie i ozdobienu okrętu zaznaczył się twórczy geniusz polski. W tym celu komisja nadzorcza wyłoniła Podkomisję artystyczną, złożoną z prof. Tadeusza Pruszkowskiego, prof. Wojciecha Jastrzębskiego, prof. Dra inż. Lesława Brukalskiego. Architekturę wewnętrzną wykonała pracownia architektoniczna pod kierunkiem Stanisława Brukalskiego i Lecha Niemcewskiego. Tkaniny i przedmioty artystyczne wykonała firma „Ład” w Warszawie, pod kierow. Prof. Jastrzębskiego, rzeźby – prof. Wojciech Breyer, Alfons Karny, Antoni Kenar, Stanisław Ostrowski i inni. W dziale malarskim figurują m.in. nazwiska Wacława Borowskiego, Juliana Fałata, Zofii Stryjeńskiej i Wacława Żaboklickiego. Graficy polscy wystąpili niemal w komplecie. Wnętrza kabin okrętowych ozdobiono najcenniejszymi okazami naszej grafiki. Uposażenie artystyczne jest dowodem wielkiej dojrzałości współczesnych artystów polskich, mogących sprostać najbardziej rafinowanym wymaganiom artystycznym.”

Jedną z czołowych artystek zatrudnionych do dekorowania wnętrza „Batorego” (oraz bliźniaczego transatlantyku „Piłsudzki”), była najwybitniejsza artystka polska XX-lecia międzywojennego, Zofia Stryjeńska. Stworzyła ona m.in. słynne paneau dekoracyjne w salonie oraz cykl obrazów w sali bankietowej „Batorego”. Prezentowana w katalogu rzeźba według projektu Stryjeńskiej jest unikatowym obiektem, który zachował się z bogatego wystroju wnętrza transatlantyku. Rzeźba przedstawiająca kuchcika okrętowego wisiała pierwotnie w recepcji „Batorego”. Była zaprojektowana specjalnie do jego narożnika.

36. **Kuchcik okrętowy, ok. 1936 r.**
drewno, wys.: 127 cm
na podstawie ryty napis: 'Roovers'

Cena wywoławcza: 22 000 zł
Estymacja: 30 000 - 50 000

Transatlantyk M/S „Batory” (za nim M/S „Piłsudski”) w Gdyni, 1936 r. Fot. NAC.

Ostatnia podróż „Batorego” przed wojną, rozpoczęta 24 sierpnia 1939 roku (rejs z Gdyni do Nowego Jorku) zakończyła się pomyślnie. Transatlantyk otrzymał eskortę amerykańską i dopłynął do celu 5 września, otrzymując miano „szczęśliwego statku”. Podczas II wojny światowej został zaadoptowany na potrzeby działań wojennych, a w 1971 roku wyruszył w ostatni rejs do stoczni w Hongkongu gdzie został zezłomowany.

stanisław sikora (1911 Stryżawa - 2000)

Stanisław Sikora to artysta, którego dzieła były wielokrotnie wystawiane i nagradzane w galeriach zagranicznych. Artysta zdobył m.in. Pierwszą Nagrodę i Złoty Medal na międzynarodowym konkursie w Arezzo w 1965 roku za medal z przedstawieniem Dantego Alighieri. Został również nagrodzony Grand Prix na Międzynarodowej Wystawie Malarstwa i Rzeźby o wielką nagrodę księcia Rainera III w Monte Carlo. W 1979 roku stworzył pierwszy w Polsce medal poświęcony Janowi Pawłowi II. Jest również autorem pomników, m.in. Pomordowanych w Mauthausen, Światowida w Kopenhadze i kompozycji „Polska” w Londynie, a także rzeźb posągowych: Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Mikołaja Kopernika, Fryderyka Chopina i Marii Skłodowskiej - Curie.

37. **Śpiące dziecko**
terakota, wys.: 16,5 cm
sygnatura z boku: 'ST.SIKORA'

Cena wywoławcza: 1 300 zł
Estymacja: 1 500 - 2 500

adam smolana (1921 Lwów - 1987 Sopot)

Naukę rozpoczynał w PISP we Lwowie, dyplom uzyskał w warszawskiej ASP w 1950 roku. Pracował jako wykładowca Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Pięknych w Gdańsku. Uprawiał rzeźbę pomnikową, architektoniczną, tworzył niewielkie formy ceramiczne a także rysunki. Brał udział w wielu konkursach, m.in.: na Pomnik Wyzwolenia Gdańska (1947 – II nagroda), Pomnik Wyzwolenia Gdyni (1949 – II nagroda), na Pomnik Pamięci Ofiar Faszyzmu, Oświęcim Brzezinka (1951 – II nagroda). Do najważniejszych realizacji zaliczyć należy: Pomnik Obronców i Wyzwolicieli Gdyni 1939-45 (Gdynia – Redłowo 1968-70), Pomnik Ku Czcii Żołnierzy poległych w 1939 roku w Chojnicach (1950), rekonstrukcje zabytkowych rzeźb z Gdańsku w latach 1952 – 54. Laureat nagrody ZPAP za wystawę indywidualną (Warszawa 1965) i nagrody Prezydium WRN i Zarządu Okręgu ZPAP w Gdańsku, 1966.

38. **Czesząca włosy, 2 poł. lat 50. XX w. / 2011 r.**
brąz, wys.: 61,5 cm
sygnatura na podstawie: 'AS' (monogram wiązany)
odlew 1/5

Cena wywoławcza: 4 500 zł
Estymacja: 6 000 - 8 000

adam smolana (1921 Lwów - 1987 Sopot)

Pochodząca z lat 60. praca Adama Smolany jest doskonałym przykładem wykorzystania w rzeźbie naturalnych właściwości tworzywa. W tym wypadku jest to pochodzący z kielecczyny piaskowiec – materiał łatwy w obróbce, lecz przy tym równie łatwo poddający się erozji. Zaprezentowana „Głowa” jawi się nam jako forma stworzona przez naturalne procesy obecne w przyrodzie: „wytoczona” wiatrem i opadami atmosferycznymi. Niczym dzieło antyczne, stworzone na wpół przez człowieka, na wpół przez naturę, tajemnicze i nieprzeniknione.

39. **Głowa, I poł. lat 60. XX w.**
piaskowiec szydlowiecki, wys.: 43 cm
sygnatura na odwrociu: 'AS' (monogram wiązany)

Cena wywoławcza: 2 000 zł
Estymacja: 2 500 - 3 500

tadeusz szpunar

(ur. 1929 r., Słonin k. Łańcuta)

Studiował w pracowni prof. X. Dunikowskiego na Wydziale Rzeźby krakowskiej ASP w latach 1950-1956. W 1955 r. był współzałożycielem Grupy XIV. Debiutował na wystawie „Xawery Dunikowski i jego uczniowie” w Warszawie w 1955 r. Od tego czasu eksponował swoje prace na kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą. Realizuje rzeźby związane z architekturą, głównie sakralną - od 1960 r. Prace artysty znajdują się m.in. w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie i w Warszawie oraz w zbiorach prywatnych. Mieszka i pracuje w Krakowie.

40. **„Głowa kobieca”, 1956 r.**
stiuk, wys.: 56 cm

Cena wywoławcza: 5 500 zł
Estymacja: 6 500 - 10 000

tadeusz szpunar

(ur. 1929 r., Słonin k. Łańcuta)

41. „Głowa kobieca”, 1960 r.

drewno polichromowane na złoto, wys.: 19,5 cm, wys. podstawy: 9,5 cm

sygnatura na postumencie: 'T.S.'

sygnatura i opis autorski na spodzie ołówkiem: 'TADEUSZ | SZPUNAR |
GŁOWA KOBIECA | 1960 R III.'

LITERATURA:

Tadeusz Szpunar, prace z lat 60. i 70, katalog wystawy, Kraków 2006, s. 12 (il.)

WYSTAWIANA:

„Tadeusz Szpunar, prace z lat 60. i 70”, 10 – 12.2006, Muzeum Śląskie, Katowice

Cena wywoławcza: 4 500 zł

Estymacja: 6 000 - 9 000

„Ostatnio powyciągałem z różnych zakamarków pracowni prace z całego półwiecza i zestawilem je chronologicznie. Ze zdziwieniem zobaczyłem wtedy, że każda następna wynika z poprzedniej, że moja droga od sztuki figuratywnej do tej niefiguratywnej z lat siedemdziesiątych czy sześćdziesiątych, była płynna i logiczna. Wygląda na to, że szedłem własną drogą, chociaż nie mogę zaprzeczyć, żeby całe ówczesne życie artystyczne nie kształtowało mojej osobowości.”
Tadeusz Szpunar

wacław szymanowski (1859 Warszawa - 1930 Warszawa)

Najwybitniejszy rzeźbiarz polski doby modernizmu. Kształcił się w Klasie Rysunkowej u Wojciecha Gersona w Warszawie, a następnie w Paryżu, w pracowni Cypriana Godebskiego (1875-1879) oraz École des Beaux-Arts pod kierunkiem Eugène Delaplanche'a (1879 - 1890). Uczył się również malarstwa w akademii monachijskiej. W latach 1895 - 1905 mieszkał w Paryżu. W 1913 roku oraz w okresie 1921 - 22 przebywał we Włoszech. Od 1922 roku mieszkał w kraju. We wczesnej twórczości Szymanowski poświęcał się głównie malarstwu, tworząc obrazy o tematyce wiejskiej, pejzaże oraz portrety. Ok. 1976 r. poświęcił się niemal wyłącznie rzeźbiarstwu. W jego wczesnych rzeźbach zaznaczył się wpływ dbałości o detal i realistyczny modelunek estetyki akademickiej. Jednak później, dzięki inspiracji twórczością Constantina Meuniera, a zwłaszcza Auguste Rodina, forma rzeźb Szymanowskiego zaczęła podlegać uogólnieniu, pojawił się płynny, secesyjny kontur oraz szkicowe traktowanie bryły. Ulubionym motywem stosowanym przez artystę stała się asymetryczna, dynamizująca kompozycję forma układająca się w kształt fali. Do wybitnych zrealizowanych dzieł monumentalnych artysty należy POMNIK ARTURA GROTTGERA na Plantach w Krakowie (projekt 1898, odsłonięcie w 1903) oraz POMNIK FRYDERYKA CHOPINA w warszawskich Łazienkach. Wśród bogatego dorobku Szymanowskiego na uwagę zasługują również portrety, w których wierne oddanie fizjonomii modelu łączy się ze szkicową wirtuozerią modelunku bryły (m.in. Jacka Malczewskiego, Leona Karwackiego, Janiny Wierusz - Kowalskiej).

42. **„Król Olch”** (odlew współczesny)
brąz patynowany,
wys.: 43, szer.: 74 cm, wymiary podstawy: 36 x 22,5 cm
sygnatura na odwroci: 'Szymanowski V',
egzemplarz numerowany: '5/6'

LITERATURA:

- Agata Małodobry, Trine Otte Bak Nielsen, Na drogach duszy. Gustaw Vigeland a rzeźba polska około 1900, Muzeum Narodowe w Krakowie, Vigeland Museet, 2010, s. 92
- Hanna Kotkowska-Bareja, Wacław Szymanowski (1859-1930). Malarstwo. Rzeźba, katalog wystawy, Muzeum Narodowe w Warszawie, Warszawa 1981, s. 16

WYSTAWIANA (w innych odlewach):

- Wacław Szymanowski (1859-1930). Malarstwo. Rzeźba, 06 – 07.1981, Muzeum Narodowe w Warszawie
- Na drogach duszy. Gustaw Vigeland a rzeźba polska około 1900, 6.10.2010 – 26.12.2010, Muzeum Narodowe w Krakowie

Egzemplarz z numerem „IV” będący w posiadaniu Muzeum Narodowego w Krakowie był eksponowany na wystawie „Zawsze Młoda! Sztuka Polska ok. 1900” w Kamienicy Szołajskich w Krakowie.

Cena wywoławcza: 8 500 zł

Estymacja: 10 000 - 12 000

victor vasarely (1906 Pécs - 1997 Paryż)

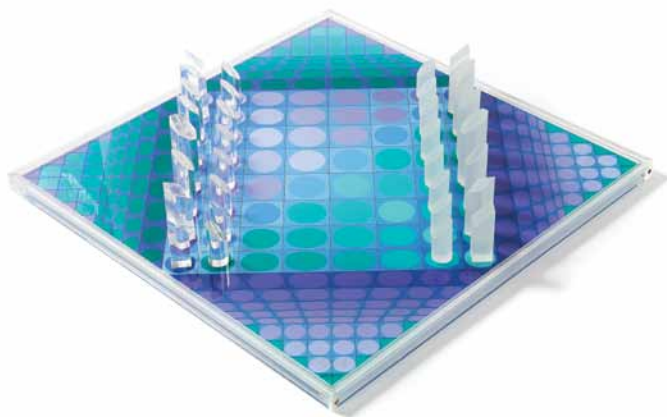
Vasarely uważany jest za twórcę Op-artu. Studiował w Budapeszcie w Műhely Academy, uczelni artystycznej mającej bliskie związki z Bauhausem, gdzie zajmował się optyką i kolorem. Tworzył doskonałe prace o geometrycznych formach, grając z okiem widza za pomocą skomplikowanych układów wzorów i barw. Innowacyjność Vasarellego w zastosowaniu iluzji i koloru przyniosła mu m.in. francuski Narodowy Order Legii Honorowej oraz Guggenheim Foundation Award.

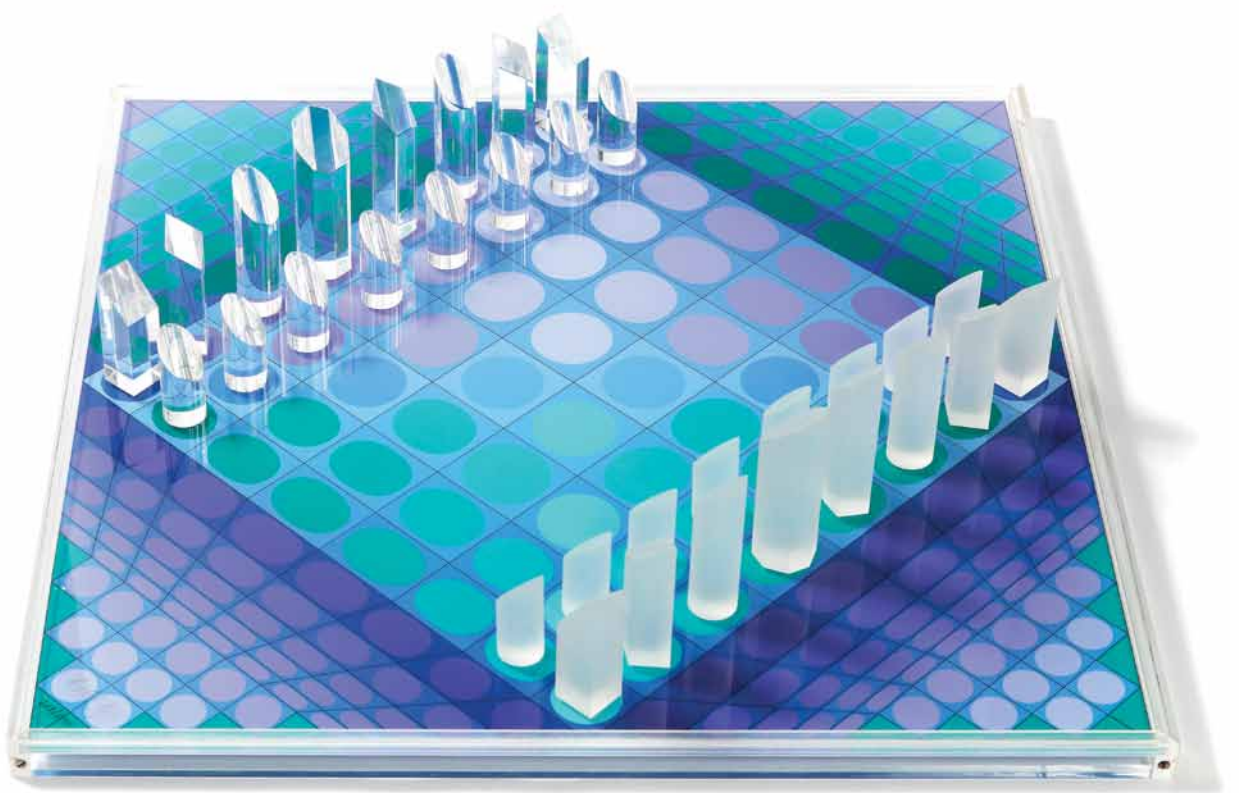
43. **Szachy, 1979 r.**

szachownica: sitodruk, plexi, wymiary: 71,3 x 71,5 x 3 cm; figury szachowe: przezroczysta oraz matowa plexi, wys. najwyższej figury: 12,5 cm
sygnatura flamastrem p.d.: 'Vasarely | 212/1500'

Cena wywoławcza: 10 000 zł

Estymacja: 15 000 - 20 000

piotr waligóra

(1909 Sechna Kijanowice – 1968)

Artysta ukończył w 1931 roku Szkołę Przemysłu Drzewnego w Zakopanem w pracowni Romana Olszowskiego. Wśród wychowanków tego artysty i pedagoga byli – Antoni Kenar, Marian Wnuk, Edwarda Piwowarski, Stanisław Sikora, Bronisław Czech. W 1972 roku odbyła się w warszawskiej Zachęcie pośmiertna wystawa indywidualna Piotra Waligóry. W 1931 roku na wystawie z okazji dwudziestopięciolecia istnienia Szkoły Zakopiańskiej, była eksponowana praca rzeźbiarska Waligóry - św. Teresa. Najczęściej tworzył rzeźby o tematyce sakralnej, m.in. posągi w kościele w Rzepienniku Strzyżewskim. Prezentowana na aukcji rzeźba, to jedna z największych figur ze Szkoły Zakopiańskiej, jakie były oferowane na polskim rynku aukcyjnym.

44. **Dziadek z wnuczką, 1936 r.**
drewno jesionowe, wys.: 73 cm
sygnowana u dołu: 'PIOTR WALIGÓRA | 1936'

Cena wywoławcza: 45 000 zł
Estymacja: 50 000 - 70 000

autor nierozpoznany – szkoła zakopiańska

Początki szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem sięgają 2 połowy lat 70. XIX wieku. W 1891 roku szkoła otrzymała oficjalną nazwę C. K. Szkoła Zawodowa Przemysłu Drzewnego. Od końca XIX wieku, aż do 2 wojny światowej uczelnia ta była jednym z najważniejszych ośrodków kształcących rzeźbiarzy, snycerzy i artystów rękodzielników tworzących w drewnie. W 1927 roku pisarz i dziennikarz Adolf Nowaczyński pisał po zwiedzeniu szkoły: „Nie żadne przeżuwanie motywów góralskich i ornamentyki, ale swobodna gra wyobraźni twórczej, z cofnięciem się do zamierzonych czasów sztuki ludowej, nawiązanie do najstarszych jej elementów, powrót do... prymitywu, do naiwnej prostoty „konikowej techniki” snycerzów wiejskich z bożej łaski.”

45. **Kobieta, 1933 r.**

drewno jesionowe, wys.: 46 cm, wymiary podstawy: 7 x 13 x 13,5 cm
sygnatura ryta na spodzie: 'PIS | PID'; na spodzie atramentem:
'EW 286/33' oraz atramentem i ołówkiem nazwisko autora (?) (zatarte)

Cena wywoławcza: 10 000 zł

Estymacja: 12 000 - 16 000

autor nierozpoznany – szkoła zakopiańska

Po zakończeniu II wojny światowej, w 1948 roku, Antoni Kenar przekształcił zakopiańską szkołę w Państwowe Liceum Technik Plastycznych. W szkole tej uczyło się wielu wybitnych rzeźbiarzy m.in. Władysław Hasiór, Stanisław Kulon, Antoni Rząsa. Założeniami, które przyświecały Kenarowi przy tworzeniu szkoły, było wypracowanie pewnego stylistycznego programu będącego kontynuacją osiągnięć polskiego art deco oraz długiej tradycji czerpania z wzorów i odnoszenia się do sztuki podhalańskiej oraz jej twórczej mutacji stworzonej przez Stanisława Witkiewicza – stylu zakopiańskiego.

46. **„Matka”, 1937 r.**
drewno jesionowe, wys.: 41,5 cm, wymiary podstawy: 7 x 10 x 9,7 cm
sygnatura ryta na spodzie: 'PIS | PID'; na spodzie atramentem:
'A 84/37' oraz 'matka'

Cena wywoławcza: 13 000 zł
Estymacja: 16 000 - 20 000

magdalena więcek

(1924 Katowice - 2008 Egipt)

Studiowała w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Sopocie i w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni Franciszka Strynkiewicza na warszawskiej ASP (lata 1949-51). W pierwszej dekadzie samodzielnej twórczości uprawiała rzeźbę figuralną, obdarzoną dramatyczną ekspresją burzącą gładki realizm. W 1955 roku wzięła udział w przełomowej Ogólnopolskiej Wystawie Młodej Plastyki w warszawskim Arsenale. Jury nagrodiło jej rzeźbę Matka - figurę kobiecą, której syntetycznie ujęta sylwetka ekspresyjnie wyraża tragiczny protest. W 1959 Magdalena Więcek rozpoczęła współpracę z Galerią Krzywe Koło. Rok później miała tam pierwszą indywidualną wystawę. W latach 60 Więcek tworzyła głównie monumentalne, plenerowe realizacje. Odeszła od figuracji, koncentrując się na abstrakcyjnej, amorficznej formie i strukturze materiału. W 1965 i 1967 wzięła udział w Biennale Form Przestrzennych w Elblągu, gdzie do dziś można oglądać jej Oderwanie. Prowadziła działalność pedagogiczną w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Poznaniu. Wielokrotnie wystawiała indywidualnie w kraju i za granicą, uczestniczyła w licznych zbiorowych wystawach ogólnopolskich, sztuki polskiej za granicą i projektach międzynarodowych. Laureatka Nagrody Państwowej III stopnia (1953) oraz wielu nagród na wystawach, m.in.: Młodzież walczy o pokój, Warszawa 1950 – I nagroda; II, II i IV Ogólnopolskie wystawy plastyki, Warszawa 1951 – II nagroda, 1952 – III nagroda, 1954 – I nagroda.

47. Lotna, 1970 r.

mosiądz, wys.: 23 cm

sygnatura na odwrociu: 'MW' (monogram wiązany), data: '1970'

LITERATURA:

Deutsch-Polnische Ausstellung II, katalog wystawy, Heydt-Museum, Wuppertal-Barmen 1972

WYSTAWIANA:

Deutsch-Polnische Ausstellung II, 21.10- 26.11.1972, Heydt-Museum, Wuppertal-Barmen, Niemcy

Cena wywoławcza: 50 000 zł

Estymacja: 60 000 - 90 000

magdalena więcek (1924 Katowice - 2008 Egipt)

48. **Porta, 1991 r.**

brąz, wys: 35 cm, wymiary podstawy: 29,5 cm x 29,5 cm

sygnatura na podstawie: 'MW' (monogram wiązany), sygnatura na dole:
'MW' (monogram wiązany)

Cena wywoławcza: 20 000 zł

Estymacja: 30 000 - 40 000

„Postawę artystyczną Magdaleny Więcek (...) najpełniej określa sformułowanie »rzeźba to życie« wielokrotnie przez nią przywoływane. Artystka stawiała znak równości pomiędzy twórczością a codzienną egzystencją. Utożsamienie życia i sztuki było znakiem pokolenia, do którego należała. Artyści traktowali ten tryb funkcjonowania jak naturalny sposób bycia. Więcek wierzyła w uzdrawiającą moc pracy twórczej zdolnej nadać istnieniu głębszy sens (...). Jej prace samoistnie przekazywały to, co uważała za najistotniejsze. Widział w nich instrument wyzwalający symboliczną przestrzeń wyrażającą transgresywną materię sztuki współczesnej.”

Anna Maria Leśniewska

józef wilkoń

(ur. 1930 r., Bogucice)

Studiował malarstwo w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni prof. Adama Marczyńskiego (dyplom 1955 r.) oraz historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim (dyplom 1954 r.). Jest jednym z najwybitniejszych polskich ilustratorów. Na jego dorobek składa się około dwieście książek, przede wszystkim dla dzieci. Posiada charakterystyczny styl, rozpoznawalny dzięki dynamicznej plamie barwnej oraz graficznej dyscyplinie. Artysta na początku lat 90. zaczął interesować się rzeźbą, która szybko stała się równie ważną częścią jego twórczości co ilustracja. Tworzy zwierzęta z drewna nazywając je ilustracjami przestrzennymi. Z drewna i blachy stworzył słynną „Arkę Wilkonia”, która jest wystawiana w Polsce i poza granicami kraju. Od 1957 r. współpracuje w dziedzinie ilustracji z wieloma wydawnictwami. Jest autorem ilustracji i opracowania graficznego do ponad 100 książek dla dzieci i dorosłych wydanych w Polsce oraz 60 książek za granicą. Ponadto ilustruje czasopisma, projektuje pocztówki oraz inne małe formy graficzne. Uprawia także malarstwo sztalugowe i scenografię (Teatr im. W. Horzycy w Toruniu, 1978), projektuje gobeliny (Spółdzielnia im. St. Wyspiańskiego w Krakowie, 1980).

49. **Pingwiny**

drewno polichromowane, wys.: ok. 20 cm, wys. podstawy w najwyższym punkcie: 5,5 cm

WYSTAWIANA:

„Przedziwny Ogród Wilkonia”, 9.05 – 23.05.2013, Galeria BWA, Olsztyn

Cena wywoławcza: 4 000 zł

Estymacja: 5 000 - 7 000

O swej artystycznej ewolucji Wilkoń mówi: „Malowałem tuszem i akwarelę, z gestu. Moją ambicją było uchwycić ruch i charakter zwierzęcia jednym pociągnięciem dużego pędzla. Teraz rolę pędzla spełniają uderzenia siekiery czy pociągnięcia elektrycznej piły - moje zwierzątka są zrobione kilkunastoma ciosami.”

zofia wolska (ur. 1934 r., Zagnańsk koło Kielc)

Studiowała w warszawskiej ASP pod kierunkiem Xawerego Dunikowskiego. Twórczość w dziedzinie rzeźby monumentalnej i kompozycji ceramicznych. Brała udział w wielu konkursach na pomniki, m.in.: Bohaterów Ziemi Kieleckiej (1966 – wyróżnienie), Zwycięstwa i Wolności, Warszawa 1967 (z T. Łodziań i J. Nachtmanem – III nagroda), międzynarodowym konkursie na Pomnik Żołnierza Polskiego i Niemieckiego Antyfaszysty, 1968 (z T. Łodziań i J. Nachtmanem – I nagroda). Ważniejsze realizacje: Pomnik Rozstrzelanych, Kielce 1961; Pomnik Partyzantów, Święta Katarzyna 1962; Głowa Mikołaja Kopernika, Hawana 1973. Znana z tworzenia portretów znanych, współczesnych jak i historycznych osobistości, m.in. Jimmiego Cartera, Ronalda Reagana, Vaclava Havla czy papieża Jana Pawła II.

50. **Kontynenty, 2003 r.**

brąz, podstawa - kamień, wys.: 37,5 cm

sygnatura: '0/2003/ZW'; na podstawie tabliczka metalowa: 'ZOFIA WOLSKA | WARSZAWA'

Cena wywoławcza: 7 000 zł

Estymacja: 8 500 - 12 500

ZOFIA WOLSKA
Warszawa

jędrzej wowro

(1864 Gorzeń Dolny - 1937)

Polski rzeźbiarz ludowy okresu międzywojennego. Nie chodził do szkoły i do końca życia został analfabetą. Pracował w kopalniach węgla w Ostrowie i Karwinie. Postacie świętych stały się częstym tematem jego rzeźb. W 1923 roku z jego twórczością zapoznał się Emil Zegałowicz, poeta, tłumacz, znawca sztuki, co było przełomowym wydarzeniem w życiu Wowry. Zegałowicz tworząc pierwszą kolekcję rzeźb Wowry, zachęcał swoich licznych gości do ich kupowania. Wowro stał się słynnym twórcą, inspiracją grupy literackiej Czartak, a jego dzieła wzbogaciły wiele polskich muzeów a także prywatnych kolekcji. W okresie międzywojennym pisano, że Polska miała trzech wielkich rzeźbiarzy – Wita Stwosza, Dunikowskiego i Wowrę. Jest niewątpliwie najwybitniejszym twórcą ludowym XX wieku.

51. Chrystus frasobliwy

drewno polichromowane, wys.: 47 cm, wymiary podstawy: 18 x 14 cm

LITERATURA:

porównaj - Anna Kowalska-Lewicka, Jędrzej Wowro: świątkarz beskidzki, Wadowice 2006, s. 32 (il.)

Cena wywoławcza: 15 000 zł

Estymacja: 20 000 - 25 000

„Wowro nie brał od innych, niczego go nie uczono i nikogo nie naśladował. Cała twórczość płynęła z jego bogatego wnętrza. A jeśli już przyszło mu szukać natchnienia, to czerpał z otaczającej go przyrody, ludowej religijności, kazań i pieśni odpustowych, dawnych wierzeń w przeróżne demoniczne postaci i nieziemskie zjawy. (...) Chciałoby się rzec za Adamem Mickiewiczem – „Serce i czucie silniej mówi do mnie niż mędrca szkiełko i oko”. W stosunku do żadnego innego artysty cytat ten nie jest bardziej prawdziwy. Tylko sercem i czuciem możemy zrozumieć i właściwie ocenić twórczość Jędrzeja Wowry.”

Anna Kowalska-Lewicka

ireneusz wydrzyński

(ur. 1955 r., Radom)

Studiował w Instytucie Wychowania Artystycznego Uniwersytetu Marii – Curii Skłodowskiej w Lublinie uzyskując dyplom w 1980 roku oraz w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu na Wydziale Ceramiki i Szkła (dyplom w zakresie projektowania szkła w pracowni prof. Zbigniewa Horbowego, 1985 r.). Jest adiunktem w Zakładzie Wiedzy Wizualnej Wydziału Artystycznego UMCS w Lublinie. Pracę w tworzywie szklanym rozpoczął w Lubelskich Hutach Szkła, realizując projekty szkieł użytkowych przeznaczonych do produkcji seryjnej. Jednocześnie pracował w gorącej masie szklanej, korzystając z warsztatu hut szkła w Parczewie i Dąbrowie w województwie lubelskim. Od kilkunastu lat korzysta ze szkła okiennego tworząc małe formy rzeźbiarskie, pracuje także w technice fuzingu (stapianie szkła), która pozwala tworzyć formy użytkowe.

52. **Manhattan, 2001 r.**
szkło sodowe, wys.: 59 cm

Cena wywoławcza: 1 800 zł
Estymacja: 2 500 - 3 500

stanisław wysocki (ur. 1949 r., Elk)

W latach 1978-1980 studiował na ASP w Poznaniu. W 1980 r. rozpoczął praktykę w „Hermann Noack Bildgiesserei” w Berlinie Zachodnim - w renomowanej odlewni rzeźb. Przez trzy lata doskonalił tam technikę odlewów na wosk tracony. W tym czasie realizowane tam były rzeźby takich artystów jak Henry Moore, Kenneth Armitage. W trakcie praktyki rozpoczął studia w Hochschule der Künste, akademii sztuki w Berlinie. W 1986 powrócił do Wrocławia. W 1990 wraz z grupą wrocławskich artystów wystawił swoje prace w Cannden Art Center w Londynie. Pierwszą samodzielną wystawę zrobił w 1991 we wrocławskiej „Desie” przy pl. Kościuszki. Jego pracami zainteresowały się wówczas prestiżowe, skandynawskie galerie. Od tego czasu jego rzeźby znane są w Anglii, Danii, Szwecji, Belgii, Francji i w Niemczech.

53. **Carmen, 2004 r.**

brąz patynowany, wys.: 185 cm
sygnatura i data na podstawie: 'Stan Wys | 2/6 | 2004; stempel:
'MADE BY | STAN WYS | ATELIER | WROCLAW | POLAND'

LITERATURA:

porównaj - StanWys 2011, katalog wystawy, Wrocław 2011, il. na stronie nienumerowanej Muzyka form, StanWys 2012, katalog wystawy, Duszniki Zdrój 2012, il. na stronie nienumerowanej StanWys. Rzeźby Stanisława Wysockiego, katalog wystawy, Wrocław 2006, s. 65 (il.)

WYSTAWIANA:

StanWys. Rzeźby Stanisława Wysockiego, maj 2006, Wrocław;
Muzyka form, 4 sierpnia – 30 września, 2012, Duszniki Zdrój

Cena wywoławcza: 25 000 zł

Estymacja: 45 000 - 55 000

„StanWys jest mistrzem perfekcyjnego wykonania rzeźb w brązie. Jest artystą, który zaskakująco potrafi pogodzić monumentalną doskonałość Henry’ego Moore’a i kubistyczną wizję Picassa z wyzywającą świeżością secesji. Kobieta w jego rzeźbach będzie zawsze. Nie ma ona nic wspólnego z realizmem, lecz sprawia wrażenie lekko wyzywającej trójwymiarowej ikony.”
Leif Bogh

stanisław wysocki (ur. 1949 r., Elk)

54. **Księżniczka fal, 2004 r.**

brąz patynowany, wys.: 100 cm

sygnatura i data na podstawie: 'Stan Wys | 1/8 | 2004; stempel: 'MADE BY | STAN WYS | ATELIER | WROCŁAW | POLAND'

LITERATURA:

porównaj – StanWys 201 I, katalog wystawy, Wrocław 201 I, il. na stronie

nienumerowanej porównaj – Stanisław Wysocki. Rzeźby, katalog wystawy, Wrocław 2008, s. 96 (il.)

Cena wywoławcza: 8 000 zł

Estymacja: 12 000 - 16 000

Dwie rzeźby Stanisława Wysockiego, w tym jedna z rzeźb „Księżniczka fal”, zdobią pokład luksusowego statku pasażerskiego – Queen Mary II.

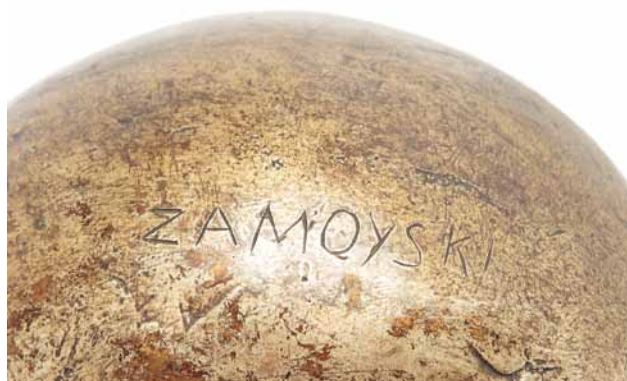
„Każda z moich rzeźb jest na swój sposób poszukiwaniem nowego środka wyrazu, nowej ekspresji. Dążę do tego, by je odnaleźć, uchwycić. Dziś wiem, że jedyną drogą do tego celu jest indywidualność, wierność własnej intuicji, spontaniczność aktu twórczego, podyktowana prawdziwą potrzebą serca.”
Stanisław Wysocki

august zamoyski (1893 Jabłoń na Lubelszczyźnie - 1970 Saint-Clar-de-Rivière, Francja)

Jeden z najwybitniejszych rzeźbiarzy polskich XX wieku, długo niedoceniany w kraju ze względu na rozproszenie jego dorobku na świecie, a także niechęć administratorów kultury PRL-u do artysty-emigranta o arystokratycznym rodowodzie. W latach 1916-1918 studiował rysunek w Lewin-Funke Schule w Berlinie. Studia kontynuował w pracowni rzeźby Kunstgewerbeschule w Monachium. W trakcie pobytu w tym mieście poznał Stanisława Przybyszewskiego i dzięki niemu nawiązał kontakt z poznańską grupą ekspresjonistyczną BUNT. Po powrocie do kraju brał udział w wystąpieniach tego ugrupowania, a następnie przeniósł się do Zakopanego, gdzie włączył się czynnie w działające tam środowisko młodej bohemy artystycznej. Wraz z Leonem Chwistkiem, Tytusem Czyżewskim i Stanisławem Ignacym Witkiewiczem współtworzył grupę ekspresjonistów polskich, która wkrótce przyjęła nazwę formistów. W 1920 odwiedził Nowy Jork. Od 1923 przebywał głównie we Francji. W 1929 był głównym organizatorem wystawy sztuki polskiej w Paryżu. W latach 1940-1955 mieszkał w Brazylii, gdzie założył i prowadził szkoły rzeźby w Rio de Janeiro i Sao Paulo. Od 1955 roku do śmierci mieszkał i tworzył we Francji.

Rzeźba pojawia się w tle portretu Zamoyskiego namalowanego w latach dwudziestych przez Tytusa Czyżewskiego.

55. Portret Marii Walterskirchen, 1921-1923 r.

transpozycja formistyczna; brąz posrebrzany w górnej partii, wys.: 22 cm
sygnatura u góry : 'ZAMOYSKI'

LITERATURA:

- „Zwrotnica” 1923 nr 5, il. s. 143
- Salon 1923/24, TZSP Warszawa, poz. 10
- Jan Żyznowski, Salon Garlińskiego: Tymon Niesiołowski i August Zamoyski, „Wiadomości Literackie”, 1924, nr 2, s. 3
- Waldemar George, Polacy w Salonie Jesiennym, „Wiadomości Literackie” 1924, nr 49, il. s. 4
- Konrad Winkler, Formiści polscy „Monografie Artystyczne” T.XIV, 1927, il. nlb. 30
- Jackowski 1962, il. 12
- Bolesław Bielawski, Rzeźba formistyczna [w:] Ze studiów nad genezą plastyki nowoczesnej w Polsce. Studia z historii sztuki, X, 1966, poz. 22, il. 35
- Zofia Kossakowska - Szanajca, Formizm Augusta Zamoyskiego, „Biuletyn Historii Sztuki” 1973, s. 74, il. 81
- Zofia Kossakowska - Szanajca, August Zamoyski, Arkady, Warszawa 1974, s. 12-14, poz. 49, 49a, il. 26-28
- Jerzy Malinowski, Ekspresjoniści... [mpis], poz. 20
- Irena Jakimowicz, Formiści, Arkady, Warszawa 1989, il. 122

WYSTAWIANA:

- Wystawa rzeźb Augusta Zamoyskiego, Centre Culturel de la Ville de Toulouse, 1977
- Ekspresjonizm w sztuce polskiej, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Zachęta Warszawa, 1980 - 1981
- Presences Polonaises. L'art. Vivant, Centre Georges Pompidou, Paryż, 1983
- August Zamoyski 1893 - 1970, Wystawa monograficzna w stulecie urodzin artysty, Muzeum Narodowe w Warszawie, 1993

Cena wywoławcza: 80 000 zł

Estymacja: 150 000 - 180 000

„Zamoyski starał się wydobyć, uwypuklić, „przerysować” cechy charakterystyczne, tak jak to się dzieje w karykaturze, ale uwypuklone cechy przetwarzał nie w kierunku ośmieszenia czy zabawnego podobieństwa, ale w kierunku syntezy formy, której w portrecie Marii Walterskirchen nadał cechy poetyckie i wyrafinowane. Krytycy widzieli w tej głowie - masce silne wpływy sztuki murzyńskiej, jakim ulegali swego czasu kubiści. Istotnie można się tu doszukać inspiracji murzyńskich, a uściślając - południowoafrykańskiej sztuki Guro z Wybrzeża Kości Słoniowej (np. drewniana maska boga wojny). Wrażenie potęgowała jeszcze czerń portretu Marii Walterskirchen. Forma tej rzeźby Zamoyskiego nie ma jednak nic z prymitywizmu, w uproszczeniach jest wyrafinowanie, podkreślone zestawieniem czarnej twarzy z białą włosów czy czapki.”
Zofia Kossakowska - Szanajca

hanna żuławska

(1909 Warszawa – 1988 Warszawa)

Malarka, pedagog, uprawiała też techniki plastyki architektonicznej oraz ceramikę artystyczną. W latach 1931–1934 studiowała w warszawskiej ASP u Tadeusza Pruszkowskiego i Felicjana S. Kowarskiego, w czasie pobytu w Paryżu (1935–1938) u Józefa Pankiewicza. Okupację spędziła w Warszawie, w latach 1944–1945 w domu pracy twórczej w Łańcucho-
wie pod Lublinem, następnie osiedliła się w Sopocie, wchodząc w skład zespołu założycielskiego uczelni artystycznej w Gdańsku. Od 1948 prowa-
dziła specjalizacyjną pracownię ceramiki, w latach 1964–1971 kierowała Katedrą Ceramiki Artystycznej na Wydziale Rzeźby. W latach 1964–1966 była dziekanem tego wydziału, 1971–1977 prowadziła pracownię cerami-
ki artystycznej na Wydziale Malarstwa i Rzeźby. Głównie zajmowała się realizacjami w architekturze, wykonała m.in. mozaiki w podcieniach przy Placu Konstytucji oraz kamienic na Rynku Starego Miasta w Warszawie, w Gdańsku kierowała pracami ceramicznymi przy odbudowie ul. Długiej i Długiego Targu. W 1956 roku w ramach Zakładów Artystyczno-Na-
ukowych gdańskiej PWSSP powołała grupę ceramików do współpracy z przemysłem (Zakłady Przemysłu Terenowego Elblągu); nazwa dawnej cegielni w Kadynach, gdzie mieściła się ich pracownia, nabrała charakteru ogólnego, określając cechy ceramiki sopockiej, w tym prac artystki: unika-
towość, akcentowanie walorów tworzywa, faktury i koloru, stosowanie form zoo- i antropomorficznych.

56. **Mutacja I / Forma sama dla siebie, 1972-73**

ceramika szkliona, wys.: 40 cm

na spodzie naklejka autorska: 'Mutacja I | realiz. 1972-3 | Hanna

Żuławska | ul Westerplatte 25' oraz naklejka z wystawy 'II

QUADRIENNALE DES KUNSTHANDWERKS SOZIALISTISCHER

LÄNDER 1978 ERFURT | Name: Hanna Żuławska | Exponat: Forma

sama dla siebie | Nr.: 21 / 5'

Cena wywoławcza: 3 500 zł

Estymacja: 6 000 - 8 000

1. Oferta aukcyjna

Przedmiotem aukcji są dzieła sztuki lub inne obiekty kolekcjonerskie oddane do sprzedaży komisowej przez komitentów lub stanowiące własność Domu Aukcyjnego. Zgodnie z oświadczeniami komitentów powierzone obiekty stanowią ich własność bądź też komitenci mają prawa do rozporządzania nimi, a ponadto nie są one objęte jakimkolwiek postępowaniem w tym administracyjnym, skarbowym, sądowym i egzekucyjnym, są wolne od wad prawnych, zajęcia i zastawu oraz innych ograniczonych praw rzeczowych, a także jakichkolwiek roszczeń osób trzecich, ograniczeń w rozporządzaniu, a także nie stanowią one jakiegokolwiek przedmiotu zabezpieczenia. Aukcja jest prowadzona zgodnie z polskimi przepisami prawnymi przez osobę upoważnioną po stronie Domu Aukcyjnego zwaną dalej Aukcjonerem. Dom Aukcyjny ma prawo odwołać lub zmienić termin aukcji, jak również do dowolnego rozdzielenia lub łączenia obiektów oraz do ich wycofania z licytacji bez podania przyczyn. Dom Aukcyjny zapewnia, że opis katalogowy obiektów wystawionych na aukcji wykonane zostały w najlepszej wierze z wykorzystaniem doświadczenia i wiedzy fachowej pracowników Domu Aukcyjnego oraz współpracujących z Domem Aukcyjnym ekspertów, w szczególności zwraca uwagę na stosowaną w opisach terminologię fachową, która jest używana zgodnie ze standardami międzynarodowymi. Opisy zawarte w katalogu aukcji mogą być uzupełnione lub zmienione przez Aukcjonera lub osobę przez niego wskazaną przed rozpoczęciem licytacji, niezgodność opisu katalogowego ze stanem rzeczywistym, która została sprowstowana przez Aukcjonera nie może być podstawą do reklamacji.

2. Dane osobowe

Dane osobowe klientów są informacjami poufnymi i pozostają do wyłącznej wiadomości Domu Aukcyjnego. O ile klient nie zażyczy sobie inaczej, rachunek za zawartą transakcję zostanie przesłany na adres podany przez klienta na formularzu zgłoszenia udziału w aukcji. W przypadku zgłoszeń korespondencyjnych wraz z formularzem klient powinien przesłać fotokopię dokumentu tożsamości w celach identyfikacji koniecznych do realizacji zlecenia licytacji. Dom Aukcyjny ma prawo przetwarzać dane osobowe uczestników aukcji w zakresie niezbędnym do realizacji zleceń.

3. Osobisty udział w aukcji

Do uczestnictwa w licytacji upoważniają tabliczki z numerami aukcyjnymi, które można otrzymać przy stanowisku rejestracyjnym po wypełnieniu formularza udziału w aukcji. Pracownik Domu Aukcyjnego dokonujący rejestracji ma prawo poprosić o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy). Bepośrednio po zakończeniu aukcji należy zwrócić tabliczkę z numerem aukcyjnym, a w przypadku zakupu odebrać potwierdzenie zawartych transakcji. Złożenie zlecenia licytacji lub wypełnienie formularza udziału w aukcji oznacza akceptację niniejszego regulaminu.

4. Licytacje w imieniu klienta

Dom Aukcyjny może reprezentować klienta na podstawie „zlecenia licytacji”. Formularz zlecenia dostępny jest w katalogu (na ostatnich stronach), w siedzibie Domu Aukcyjnego oraz na stronie internetowej http://www.desa.pl/assets/files/formularze/zlecenie_licytacji.pdf. W przypadku otrzymania zlecenia licytacji z limitem Dom Aukcyjny dokłada wszelkich starań, by klient zakupił obiekt w możliwie najniższej cenie, nie niższej jednak niż cena gwarancyjna. Jeśli limit jest niższy niż cena gwarancyjna zostaje zawarta transakcja warunkowa. Kwota limitu powinna być zgodna z tabelą postąpień, w przypadku niezgodności Dom Aukcyjny przyjmuje jako limit najbliższą kwotę z tabeli. W przypadku otrzymania większej ilości zleceń licytacji obiektu z tym samym limitem Dom Aukcyjny będzie reprezentował klienta, który jako pierwszy przysłał zlecenie. W przypadku zakończenia się licytacji w kwocie równej limitowi ale zaofiarowanej przez innego licytującego pierwszeństwo w zakupie przysługuje temu, kto pierwszy zaofiarował daną kwotę i został wskazany przez Aukcjonera. Formularz zlecenia należy przesyłać faksem, pocztą, e-mailem lub zostawić osobiście w siedzibie Domu Aukcyjnego najpóźniej na trzy godziny przed rozpoczęciem licytacji.

5. Licytacje telefoniczne

Klienci, którzy chcą licytować przez telefon, powinni przesyłać zlecenia najpóźniej na jeden dzień przed rozpoczęciem aukcji. W przypadku późniejszego przesłania zlecenia Dom Aukcyjny ma prawo odmówić realizacji zlecenia telefonicznego. Pracownicy Domu Aukcyjnego łączą się z klientem przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia

udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym przez klienta numerem telefonu. Dom Aukcyjny nie pobiera dodatkowych opłat z tytułu licytacji telefonicznych. Dom Aukcyjny zastrzega, że może rejestrować i archiwizować rozmowy telefoniczne z klientem, o których mowa powyżej.

6. Przebieg aukcji

O wysokości postąpienia decyduje Aukcjoner podając postąpienia wedle tabeli postąpień dla poszczególnych przedziałów cenowych, którą umieszczono na końcu regulaminu. W zależności od przebiegu aukcji, Aukcjoner może, wedle własnego uznania zdecydować o innej wysokości postąpienia. Zakończenie licytacji obiektu następuje w momencie uderzenia młotkiem przez Aukcjonera i jest równoznaczne z zawarciem umowy sprzedaży między Domem Aukcyjnym a licytantom, który zaofiarował najwyższą kwotę z zastrzeżeniem dla transakcji warunkowych (patrz pkt 9). W razie zaistnienia sporu w trakcie licytacji, Aukcjoner rozstrzyga spór lub ponownie przeprowadza licytację obiektu. Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do licytowania jedynie obiektów wcześniej zgłoszonych przez uczestników aukcji. W takiej sytuacji przed aukcją numery obiektów są anonimowo zgłaszane do Aukcjonera. Aukcja jest prowadzona w języku polskim, jednak na życzenie uczestnika aukcji niektóre spośród licytacji mogą być równoległe prowadzone w języku angielskim i niemieckim. Prośby takie powinny być składane najpóźniej na godzinę przed aukcją wraz z informacją, których obiektów dotyczą. Licytacja odbywa się w tempie 60–100 obiektów na godzinę.

7. Cena wywoławcza

Cena wywoławcza zamieszczona w katalogu pod opisem obiektu jest kwotą od której rozpoczyna się licytacja. Obiekt licytowany są tylko w górę, tzn. licytacja może zakończyć się na kwocie równej lub wyższej niż cena wywoławcza.

8. Estymacja

Podana w katalogu estymacja jest szacunkową wartością obiektu określoną przez Dom Aukcyjny. Zakończenie licytacji w przedziale estymacji lub powyżej górnej granicy estymacji jest transakcją ostateczną. Zakończenie licytacji poniżej dolnej granicy estymacji może być transakcją warunkową (patrz punkt 9).

9. Cena gwarancyjna/transakcje warunkowe

Dla każdego obiektu Dom Aukcyjny ustala cenę gwarancyjną. Jej wysokość jest informacją poufną. Kwota ta mieści się pomiędzy ceną wywoławczą a dolną granicą estymacji. Jeżeli w drodze licytacji cena gwarancyjna nie zostanie osiągnięta, zakończenie licytacji skutkuje zawarciem transakcji warunkowej. Transakcja warunkowa jest traktowana jako prawne wiążąca oferta nabycia obiektu po cenie wycytowanej. Dom Aukcyjny zobowiązuje się negocjować z komitentem możliwość obniżenia ceny do kwoty wycytowanej. Jeżeli w toku negocjacji klient, który wycytował obiekt warunkowo, zaofiaruje kwotę równą cenie gwarancyjnej lub Dom Aukcyjny zaakceptuje wycytowaną kwotę, umowa sprzedaży dochodzi do skutku. Jeśli negocjacje nie przyniosą pozytywnego skutku w okresie pięciu dni roboczych od dnia aukcji, obiekt uznaje się za niesprzedany. W powyższym okresie Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do przyjmowania po aukcji ofert równych cenie gwarancyjnej na obiekty wycytowane warunkowo. W przypadku otrzymania takiej oferty od innego oferenta Dom Aukcyjny informuje o tym fakcie klienta, który wycytował obiekt warunkowo. W takim przypadku klient ma prawo do podniesienia swojej oferty do ceny gwarancyjnej i wówczas przysługuje mu pierwszeństwo w zakupie obiektu. W przeciwnym wypadku transakcja warunkowa nie dochodzi do skutku, a obiekt może zostać sprzedany innemu oferentowi po cenie gwarancyjnej.

10. Opłata aukcyjna, podatek VAT, inne opłaty

Do kwoty wycytowanej Dom Aukcyjny dolicza opłatę aukcyjną w wysokości 15%. Kwota wycytowana wraz z opłatą aukcyjną zawiera podatek od towarów i usług VAT. Opłata obowiązuje również w sprzedaży poaukcyjnej. Dom Aukcyjny wystawia faktury VAT marża. W przypadku obiektów, których sprzedaż skutkuje obowiązkiem zapłaty opłaty z tytułu praw autorskich, Dom Aukcyjny ma prawo doliczyć tę opłatę jako składnik należności za wycytowany obiekt.

II. Płatności

Wszystkie transakcje zawierane są w polskich złotych. Kupujący jest zobowiązany do zapłaty pełnej należności za wszystkie wycytowane na aukcji obiekty w terminie 10 dni od dnia aukcji. Dom Aukcyjny będzie uprawniony do naliczenia odsetek ustawowych za okres opóźnienia w zapłacie. Dom Aukcyjny

przyjmuje płatności w gotówce, w polskich złotych lub innych walutach: euro, dolarach albo funtach brytyjskich. Wartość transakcji opłacanej w walucie będzie powiększona o opłatę manipulacyjną w wysokości 1%. Przeliczenie będzie następować po dziennym kursie kupna waluty w Banku PKO BP.

Dom Aukcyjny akceptuje następujące karty kredytowe: MasterCard, VISA, Maestro, VISA electron

Należność może być opłacona przelewem bankowym na rachunek:
DESA UNICUM SP. Z O. O.
ul. Marszałkowska 34–50, 00–554 Warszawa
Bank PKO BP S.A. Swift: BPKOPLPW
88 1020 1042 0000 8102 0271 6405

12. Odstąpienie od umowy

W razie opóźnienia nabywcy w zapłacie, Dom Aukcyjny po bezskutecznym upływie dodatkowo wyznaczonego terminu na zapłatę, może odstąpić od umowy z nabywcą.

13. Przejście własności obiektu

Własność wycytowanego obiektu przechodzi na nabywcę z chwilą zapłaty pełnej ceny powiększonej o opłatę aukcyjną i pozostałe opłaty.

14. Odbiór obiektów

Odbiór wycytowanych obiektów jest możliwy po dokonaniu zapłaty pełnej należności za wszystkie wycytowane obiekty i powinien nastąpić w terminie 30 dni od daty aukcji. Dom Aukcyjny zapewnia podstawowe opakowanie umożliwiające osobisty odbiór obiektów, nie zapewnia jednak wysyłki ani transportu. Możliwa jest pomoc w kontakcie z wyspecjalizowanymi firmami zajmującymi się pakowaniem i transportem dzieł sztuki. Po upływie 30 dni od aukcji Dom Aukcyjny poinformuje Klienta o przekazaniu nieodebranych obiektów do magazynu zewnętrznego. Wysokość opłat magazynowych będzie zgodna z taryfą operatora magazynu, zależy od rodzaju i wielkości obiektów. Przechowywanie i dostarczanie obiektów do magazynu odbywa się na koszt Klienta. Odbiór obiektów z magazynu będzie możliwy po zapłaceniu wszystkich kosztów przez Klienta.

15. Reklamacje

Wszelkie możliwe reklamacje będą rozpatrywane zgodnie z przepisami prawa polskiego. Reklamacja z tytułu niezgodności towaru z umową można zgłosić w ciągu jednego roku od wydania obiektu. Wobec osób nie będących konsumentami Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych obiektów.

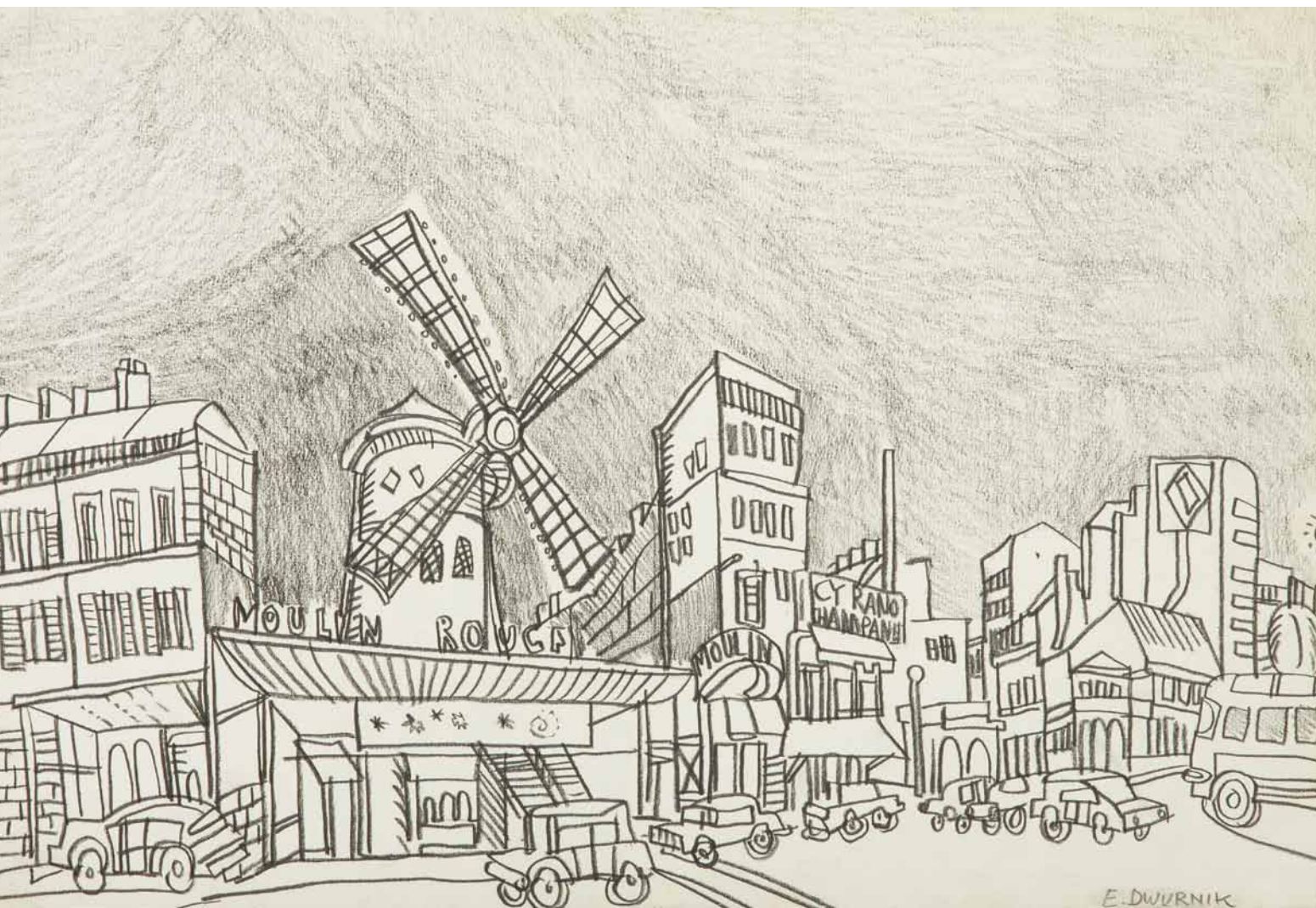
16. Obowiązujące przepisy prawa

Dom Aukcyjny przypomina, że zgodnie z przepisami:

- ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568) – wywóz określonych obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz, w szczególności dotyczy to obrazów starszych niż 50 lat o wartości powyżej 10 tys euro
- ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.) – muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu zabytków bezpośrednio na aukcji za kwotę wycytowaną powiększoną o opłatę aukcyjną,
- ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2000r. Nr 116, poz. 1216 z późn. zm.) – Dom Aukcyjny jest zobowiązany do zbierania danych osobowych nabywców dokonujących transakcji w kwocie powyżej 15 tysięcy euro.

Tabela postąpień

cena	postąpienie
0 – 2 000	100
2 000 – 5 000	200/300
5 000 – 10 000	500
10 000 – 20 000	1 000
20 000 – 50 000	2 000/3 000
50 000 – 100 000	5 000
ponad 100 000	10 000

Edward Dwurnik – Paryż '67

Wystawa połączona ze sprzedażą

13 marca – 3 kwietnia 2014 r.

Salon Wystawowy MARCHAND
Plac Konstytucji 2, Warszawa
tel. 22 621 66 69, www.desa.pl

MECENAS KULTURY

Zlecenie licytacji

Aukcja rzeźby, 002ARZ, 3 kwietnia 2014 r.

Zlecenie licytacji lub licytacja telefoniczna to proste sposoby wzięcia udziału w aukcji, które nie skutkuje żadnymi dodatkowymi kosztami dla Nabywcy.

Zlecenie musi być dostarczone (osobiście, pocztą, faksem lub e-mailem) do siedziby Domu Aukcyjnego nie później niż 24 godziny przed rozpoczęciem licytacji.

Prosimy czytelnie wypełnić formularz, by uniknąć ewentualnych pomyłek

Imię Nazwisko		
Dowód osobisty seria i numer		NIP (dla firm)
Adres: Ulica		
Nr domu	Nr mieszkania	Kod pocztowy
Miasto		
Adres e-mail		
Telefon / FAX		

Przed przyjęciem zlecenia licytacji, pracownik Domu Aukcyjnego ma prawo prosić o podanie pełnych danych osobowych oraz o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy; w przypadku zleceń przesyłanych emailem, pocztą lub faksem: w formie kserokopii lub skanu tego dokumentu).

Nr kat.	Autor, tytuł	Maksymalna oferowana kwota (bez opłaty aukcyjnej) lub licytacja telefoniczna

Zlecenie licytacji z limitem

Podanie przez Klienta limitu licytacji jest informacją ściśle poufną. Dom Aukcyjny będzie reprezentował w licytacji Nabywcę do podanej kwoty, gwarantując jednocześnie nabycie obiektu za najniższą możliwą kwotę. Dom Aukcyjny nie przyjmuje zleceń bez górnego limitu. W przypadku zaistnienia kilku zleceń w tej samej wysokości, Dom Aukcyjny będzie reprezentował Klienta, którego zlecenie zostało złożone najwcześniej. Zgadzam się na jedno postąpienie w górę w przypadku wystąpienia innego zlecenia o tej samej wysokości: **TAK** ☐ **NIE** ☐

Zlecenie telefoniczne.

W przypadku zlecenia licytacji telefonicznej prosimy o podanie numeru telefonu aktualnego w czasie aukcji. Pracownicy Domu Aukcyjnego połączą się z Państwem chwilę przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za niemożliwość wzięcia udziału w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym numerem.

Numer telefonu do licytacji

Należność za zakupiony obiekt

- ☐ Wpłacę na konto bankowe Bank PKO BP SA 88 1020 1042 0000 8102 0271 6405
☐ Wpłacę w kasie firmy (poniedziałek-piątek w godz. 11-19)

Faktura. Proszę o przekazanie informacji zawartych w transakcjach:

☐ Telefonicznie ☐ faksem ☐ listownie ☐ e-mailem

Ja niżej podpisany/-a oświadczam, że:

- 1) zapoznałem/-am się i akceptuję warunki Regulaminu Aukcji organizowanej przez Dom Aukcyjny Desa Unicum opublikowanego w katalogu aukcyjnym,
- 2) zobowiązuje się do zrealizowania zawartych transakcji zgodnie z Regulaminem Aukcji, w szczególności do zapłacenia wylicytowanej kwoty powiększonej o opłatę aukcyjną w terminie 10 dni od daty aukcji
- 3) wszelkie dane zawarte w niniejszym formularzu są prawdziwe i zgodne z moją najlepszą wiedzą. W przypadku zatajenia lub podania nieprawdziwych danych Desa Unicum nie ponosi odpowiedzialności
- 4) ☐ **Wyrażam zgodę** ☐ **Nie wyrażam zgody** na przetwarzanie moich danych osobowych w celach koniecznych do realizacji niniejszego zlecenia oraz w celach marketingowych zgodnie z ustawą z 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych, przez Desa Unicum oraz podmioty powiązane z Desa Unicum w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych,
- 5) ☐ **Wyrażam zgodę** ☐ **Nie wyrażam zgody** na przesyłanie katalogów wydawanych przez Desa Unicum a także przesyłanie drogą elektroniczną informacji handlowych, przez Desa Unicum oraz podmioty powiązane z Desa Unicum w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych,
- 6) zostałem poinformowany, że administratorem moich danych osobowych jest Desa Unicum sp. z o.o. oraz że przysługuje mi prawo wglądu do treści swoich danych oraz prawo do ich poprawienia,
- 7) dane osobowe podane w niniejszym formularzu nie będą nikomu udostępniane, z wyjątkiem wypadków obowiązkowego udzielania informacji określonych w przepisach ustaw.

☐ Proszę o wystawienie faktury VAT bez podpisu odbiorcy

data i podpis klienta składającego zlecenie

data i podpis przyjmującego pracownika Desa Unicum

Bogna Palmowska, Z cyklu 'In bloom', Bez tytułu, 2014 r.

Aukcja Młodej Sztuki

15 kwietnia (wtorek) 2014 r., godz. 19

Wystawa obiektów 5 - 15 kwietnia

Salon Wystawowy Marchand, Pl. Konstytucji 2, Warszawa

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Marszałkowska 34-50, Warszawa
tel. 22 584 95 34, www.desa.pl

MECENAS KULTURY

Jan Cybis, Motyw z Gołuchowa, 1966 r.

Aukcja Prac na Papierze

10 kwietnia (czwartek) 2014 r., godz. 19

Wystawa obiektów I – 10 kwietnia

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Marszałkowska 34-50, Warszawa
tel. 22 584 95 34, www.desa.pl

MECENAS KULTURY

Istniejemy po to, aby ludzie mogli we właściwym czasie podejmować dobre decyzje dotyczące ich pieniędzy.

Pracują z nami cenieni i uznani eksperci środowisk finansowych, którzy swoją bogatą, wszechstronną wiedzą i doświadczeniem dzielą się z inwestorami. Nasi Klienci mogą czuć się wyjątkowo, mając profesjonalne wsparcie w podejmowanych przez nich decyzjach inwestycyjnych. Zadowolenie Klientów jest dla nas priorytetem, dlatego pracujemy wyłącznie z najlepszymi.

www.xelion.pl

801 370 370

Dom Inwestycyjny Xelion sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (02-595) przy ul. Puławskiej 107, wpisany do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS: 000061809 („Spółka”). Spółka podlega nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego. Niniejszy materiał ma charakter wyłącznie promocyjny i nie stanowi oferty ani zaproszenia do składania ofert w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego. Wymagane przepisami prawa informacje o Spółce oraz świadczonych usługach, w tym o pełnej ofercie Spółki i wszystkich funduszach, ryzyku związanym z oferowanymi instrumentami finansowymi, udostępniane są na stronie internetowej www.xelion.pl lub w formie papierowej przed rozpoczęciem świadczenia usługi. Informacje zawarte w niniejszym materiale nie stanowią wobec kogokolwiek zapewnień ani zobowiązań natury prawnej ze strony Spółki, nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do skorzystania z usług oferowanych przez Spółkę lub do podjęcia jakiegokolwiek decyzji inwestycyjnej, gdyż nie stanowią usługi doradztwa inwestycyjnego, analizy ani rekomendacji w rozumieniu Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi i przepisów wykonawczych.

Aukcja Bizuterii

8 kwietnia (wtorek) 2014 r., godz. 19

Wystawa obiektów: 28 marca – 8 kwietnia

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Marszałkowska 34-50, Warszawa
tel. 22 584 95 34, www.desa.pl

MECENAS KULTURY

Rafał Olbiński **Krajobrazy energii** 2014

Bez energii nie ma życia, a wszystko co żyje - jak słusznie zauważył Arthur Schopenhauer - walczy z grawitacją. W cyklu obrazów „Krajobrazy energii”, poprzez poetyckie metafory starałem się pokazać magię i piękno naszego zmagania z materią i prawami fizyki.

Olbiński

MECENAS KULTURY

DOM AUKCYJNY DESA UNICUM • ul. Marszałkowska 34-50 • 00-554 Warszawa

www.desa.pl

Cena 29 zł (z 5% VAT)

